

PADOMES REGULA (EEK) Nr. 1408/71

(1971. gada 14. jūnijs)

par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā

Satura rādītājs

I SADAĻA:	VISPĀRĪGI NOTEIKUMI (1. — 12. pants)	37
II SADAĻA:	PIEMĒROJAMO TIESĪBU AKTU NOTEIKŠANA (13. — 17. pants)	41
III SADAĻA:	ĪPAŠI NOTEIKUMI ATTIECĪBĀ UZ DAŽĀDĀM PABALSTU KATEGORIJĀM	44
1. nodaļa:	Slimība un maternitāte	
1. iedaļa:	Kopēji noteikumi (18. pants)	44
2. iedaļa:	Darba ņēmēji un viņu ģimenes locekļi (19. — 24. pants)	44
3. iedaļa:	Bezdarbnieki un viņu ģimenes locekļi (25. pants)	45
4. iedaļa:	Pensijas pieprasītāji un viņu ģimenes locekļi (26. pants)	46
5. iedaļa:	Pensionāri un viņu ģimenes locekļi (27. — 34. pants)	46
6. iedaļa:	Dažādi noteikumi (35. pants)	48
7. iedaļa:	Institūciju savstarpējie norēķini (36. pants)	48
2. nodaļa:	Invaliditāte	
1. iedaļa:	Darba ņēmēji, uz ko attiecas vienīgi tādi tiesību akti, saskaņā ar kuriem invaliditātes pabalstu summa ir atkarīga no apdrošināšanas laikposmu ilguma (37. — 39. pants)	48
2. iedaļa:	Darba ņēmēji, uz ko attiecas vai nu vienīgi tādi tiesību akti, saskaņā ar kuriem invaliditātes pabalsta summa ir atkarīga no apdrošināšanas laikposmu ilguma, vai šāda veida tiesību akti un I iedaļā minētā veida tiesību akti (40. pants)	49
3. iedaļa:	Invaliditātes progresēšana (41. pants)	49
4. iedaļa:	Pabalstu atjaunošana pēc tam, kad tie apturēti vai atsaukti — Invaliditātes pabalstu konvertēšana vecuma pabalstos (42. un 43. pants)	50
3. nodaļa:	Vecuma pensijas un pēcnāves pensijas (44. — 51. pants)	51
4. nodaļa:	Nelaiemes gadījumi darbā un arodslimības	
1. iedaļa:	Tiesības uz pabalstiem (52. — 59. pants)	54
2. iedaļa:	Tādas arodslimības progresēšana, par kuru ir piešķirts pabalsts (60. pants)	56
3. iedaļa:	Dažādi noteikumi (61. un 62. pants)	57
4. iedaļa:	Institūciju savstarpējie norēķini (63. pants)	57
5. nodaļa:	Apbedīšanas pabalsti (64. — 66. pants)	57
6. nodaļa:	Bezdarbs	
1. iedaļa:	Kopēji noteikumi (67. un 68. pants)	58
2. iedaļa:	Bezdarbnieki, kas dodas uz dalībvalsti, kura nav kompetentā valsts (69. un 70. pants)	59
3. iedaļa:	Bezdarbnieki, kas savas pēdējās nodarbinātības laikā dzīvojuši dalībvalstī, kura nav kompetentā valsts (71. pants)	59

7. nodaļa:	Ģimenes pabalsti un ģimenes piemaksas darbiniekiem un bezdarbniekiem	
1. iedaļa:	Kopēji noteikumi (72. pants)	60
2. iedaļa:	Darba ņēmēji un bezdarbnieki, kuru ģimenes dzīvo dalībvalstī, kas nav kompetentā valsts (73. — 76. pants)	60
8. nodaļa:	Pabalsti pensionāru apgādībā esošiem bērniem un bāreņiem (77. — 79. pants)	61
IV SADAĻA:	MIGRĒJOŠO DARBA ŅĒMĒJU SOCIĀLĀ NODROŠINĀJUMA ADMINISTRATĪVĀ KOMISIJA (80. un 81. pants)	63
V SADAĻA:	MIGRĒJOŠO DARBA ŅĒMĒJU SOCIĀLĀ NODROŠINĀJUMA KONSULTATĪVĀ KOMITEJA (82. un 83. pants)	64
VI SADAĻA:	DAŽĀDI NOTEIKUMI (84. — 93. pants)	65
VII SADAĻA:	PAGAIÐU UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI (94. — 99. pants)	66

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 2., 7. un 51. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumus, kas izstrādāti pēc konsultēšanās ar Migrējošo darba ņēmēju sociālā nodrošinājuma administratīvo komisiju ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumus ⁽²⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumus ⁽³⁾,

tā kā gan regulas īstenošanā kopš 1959. gada gūtā praktiskā pieredze, gan valstu tiesību aktos veiktie grozījumi pakāpeniski arvien vairāk atklāj vajadzību kopumā pārskatīt Padomes Regulu Nr. 3 ⁽⁴⁾ par migrējošo darba ņēmēju sociālo nodrošinājumu;

tā kā iespējams kopumā attīstīt, uzlabot un vienlaikus līdz zināmai pakāpei vienkāršot spēkā esošos koordinēšanas noteikumus, ņemot vērā ievērojamās atšķirības, kas pastāv valstu starpā to tiesību aktos sociālā nodrošinājuma jomā;

tā kā ir lietderīgi šobrīd vienotā normatīvajā dokumentā apvienot visus pamatnoteikumus, kas pieņemti attiecībā uz Līguma 51. panta īstenošanu par labu darba ņēmējiem, to skaitā pārrobežu darba ņēmējiem, sezonas darba ņēmējiem un jūrnikiem;

tā kā sakarā ar ievērojamajām atšķirībām valstu tiesību aktos attiecībā uz jautājumu par to, uz kurām personām tā attiecināma, ir vēlams noteikt principu, ka regula attiecas uz visiem dalībvalstu pilsoņiem, kuri ir apdrošināti saskaņā ar darbiniekiem paredzētām sociālā nodrošinājuma sistēmām;

tā kā noteikumi par valstu sociālā nodrošinājuma tiesību aktu koordinēšanu attiecas uz to darbinieku pārvietošanās brīvību, kuri ir dalībvalstu pilsoņi, un tādēļ tiem būtu jāsekmē viņu dzīves līmeņa paaugstināšana un nodarbinātības nosacījumu uzlabošana, garantējot, pirmkārt, to, lai Kopienā pret visiem dalībvalstu pilsoņiem būtu vienlīdzīga attieksme no dažādo valstu tiesību aktu puses un, otrkārt, lai darba ņēmēji un viņu apgādājamie neatkarīgi no savas darba un dzīves vietas saņemtu sociālā nodrošinājuma pakalpojumus;

tā kā šie mērķi ir jāīsteno, summējot visus laikposmus, kas tiek ņemti vērā atsevišķo valstu tiesību aktos, lai iegūtu un saglabātu tiesības uz pabalstiem un aprēķinātu pabalstu summas, un nodrošinot pabalstus dažādajām to personu kategorijām, uz kurām attiecināma regula, neatkarīgi no viņu dzīvesvietas Kopienā;

tā kā koordinēšanas noteikumiem, kas pieņemti, lai īstenotu Līguma 51. pantu, jānodrošina darba ņēmējiem, kuri pārceļas Kopienas robežās, viņu uzkrātās tiesības un priekšrocības, tomēr neradot pabalstu nepamatotu pārklāšanos;

tā kā tādēļ personām, kam piešķirtas tiesības uz invaliditātes pabalstiem, vecuma pabalstiem un pabalstiem (pensijām) nāves gadījumā, jābūt iespējai saņemt visus pabalstus, ko viņi uzkrājuši dažādajās dalībvalstīs; tā kā tomēr nolūkā novērst pabalstu nepamatotu pārklāšanos, kas varētu rasties, jo īpaši dublējoties

⁽¹⁾ OV 194, 28.10.1966., 3333./66. lpp. un OV C 95, 21.9.1968., 18. lpp.

⁽²⁾ OV C 10, 14.2.1968., 30. lpp. un OV C 135, 14.12.1968., 4. lpp.

⁽³⁾ OV 64, 5.4.1967., 1009./67. lpp. un OV C 21, 20.2.1969., 18. lpp.

⁽⁴⁾ OV 30, 16.12.1958., 561./58. lpp.

apdrošināšanas laikposmiem un citiem laikposmiem, kas par tādiem uzskatāmi, jāierobežo pabalstus līdz lielākajai summai, kas pienāktos darba ņēmējam no kādas no šīm valstīm, ja viņš tur būtu aizvadījis visu savu darba dzīvi;

tā kā, lai nodrošinātu darbaspēka mobilitāti uzlabotos apstākļos, jānodrošina ciešāka koordinācija starp visu dalībvalstu bezdarba apdrošināšanas sistēmām un bezdarba palīdzības sistēmām; tā kā tādēļ, lai atvieglotu darba meklējumus dažādajās dalībvalstīs, ir īpaši vēlams piešķirt bez darba palikušam darba ņēmējam uz ierobežotu laikposmu bezdarbnieka pabalstus, ko paredz tās dalībvalsts tiesību akti, kuras pakļautībā viņš atradies visvēlāk;

tā kā vēlams uzlabot sistēmu, kas saskaņā ar Regulu Nr. 3 reglamentē ģimenes pabalstus šķirtu ģimeņu gadījumos, gan attiecībā uz to personu kategorijām, kam ir tiesības uz šādu pabalstu saņemšanu, gan attiecībā uz to piešķiršanas mehānismu;

tā kā, ņemot vērā ar bezdarbu saistītas problēmas, ir lietderīgi paplašināt ģimenes pabalstu saņemšanas tiesības, attiecinot tās uz tādu bez darba palikušo darba ņēmēju ģimenēm, kuri dzīvo kādā dalībvalstī, kas nav attiecīgā par bezdarbnieka pabalsta maksāšanu atbildīgā dalībvalsts;

tā kā turklāt būtu jāatceļ pastāvošie ierobežojumi ģimenes pabalstu piešķiršanai, un tā kā, lai nodrošinātu pabalstu maksā-

šanu šķirto ģimeņu locekļiem, neņemot vērā tos pabalstus, kuru mērķis ir plašā mērā veicināt iedzīvotāju pieaugumu, būtu vēlams pieņemt noteikumus, kas būtu kopīgi visām dalībvalstīm, un būtu jāturpina veltīt pūles šo mērķu sasniegšanai; bet tāpēc, ka pastāv lielas atšķirības dažādo valstu tiesību aktos, būtu jāpieņem risinājums, ņemot vērā šo situāciju: ģimenes pabalstu maksāšana valstī, kurā darba ņēmējs strādā, piecās valstīs, un ģimenes piemaksu maksāšana tajā valstī, kurā ir ģimenes locekļu dzīvesvieta, ja darba ņēmējs strādā Francijā;

tā kā pēc analogijas ar tiem risinājumiem, kas ietverti Padomes 1968. gada 15. oktobra Regulā (EEK) 1612/68 ⁽¹⁾ par darba ņēmēju pārvietošanās brīvību Kopienā, ir vēlams Konsultatīvajā komitejā sapulcināt darba ņēmēju un darba devēju pārstāvjus, lai izskatītu problēmas, ko risina Administratīvā komisija;

tā kā ar šo regulu var aizvietot kārtību, kāda noteikta Eiropas Ogļu un tērauda kopienas dibināšanas līguma 69. panta 4. punktā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I SADAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Definīcijas

Šajā regulā:

a) “darba ņēmējs” nozīmē:

- i) ievērojot ierobežojumus, kas izklāstīti V pielikumā, jebkuru personu, kura ir apdrošināta obligātajā apdrošināšanā vai brīvprātīgi tālākapdrošināta pret viena vai vairāku veidu risku, uz kuru attiecas darbiniekiem paredzētas sociālā nodrošinājuma sistēmas jomas;
- ii) jebkuru personu, kura ir apdrošināta obligātajā apdrošināšanā pret viena vai vairāku veidu risku, uz kuru attiecas sociālā nodrošinājuma jomas, kas aplūktas šajā regulā, visiem iedzīvotājiem paredzētā sociālā nodrošinājuma sistēmā vai visiem strādājošajiem paredzētā sociālā nodrošinājuma sistēmā, ja attiecīgo personu:

— var identificēt kā darbinieku, pamatojoties uz to veidu, kādā tiek administrēta vai finansēta šāda sistēma, vai

— ja nav šādu kritēriju, šī persona ir darbiniekiem paredzētā sistēmā apdrošināta obligātajā apdrošināšanā vai brīvprātīgi tālākapdrošināta pret kāda cita veida risku, kas uzskaitīts V pielikumā;

iii) jebkuru personu, kas ir brīvprātīgi apdrošināta pret viena vai vairāku veidu risku, uz kuru attiecas jomas, kas aplūktas šajā regulā, darbiniekiem paredzētā kādas dalībvalsts sociālā nodrošinājuma sistēmā vai visiem iedzīvotājiem paredzētā sociālā nodrošinājuma sistēmā, vai konkrētām iedzīvotāju kategorijām paredzētā sociālā nodrošinājuma sistēmā, ja šāda persona ir bijusi iepriekš apdrošināta obligātajā apdrošināšanā pret to pašu riska veidu tās pašas dalībvalsts tajā pašā darbiniekiem paredzētā sociālā nodrošinājuma sistēmā;

b) “pārrobežu darba ņēmējs” nozīmē jebkuru darba ņēmēju, kas nodarbināts kādā dalībvalstī un dzīvo kādā citā dalībvalstī, kurā viņš parasti atgriežas ik dienas vai vismaz reizi nedēļā; tomēr pārrobežu darba ņēmējs, ko uzņēmums, ar kuru viņš parasti ir saistīts, ir nosūtījis kaut kur citur tajā pašā vai citā

⁽¹⁾ OV 259, 19.10.1968., 2. lpp.

dalībvalstī un kas nevar šāda komandējuma dēļ atgriezties savā dzīvesvietā ik dienas vai vismaz reizi nedēļā, saglabā savu pārrobežu darba ņēmēja statusu uz laikposmu, kas nepārsniedz četrus mēnešus;

- c) “sezonas strādnieks” nozīmē jebkuru darba ņēmēju, kas dodas uz kādu dalībvalsti, kura nav viņa dzīvesvietas dalībvalsts, lai veiktu tur sezonas rakstura darbu šīs valsts uzņēmuma vai darba devēja labā uz laikposmu, kas nekādā gadījumā nevar pārsniegt astoņus mēnešus, un kurš sava darba laikā uzturas minētajā valstī; par sezonas rakstura darbu uzskata tādu darbu, kas ir atkarīgs no gadalaiku mijas un tādēļ automātiski atsākas katru gadu;
- d) “bēglis” apzīmē tādu šā vārda nozīmi, kāda tam piešķirta 1951. gada 28. jūlijā Ženēvā parakstītās Konvencijas par bēgļu statusu 1. pantā;
- e) “bezvalstnieks” apzīmē tādu šā vārda nozīmi, kāda tam piešķirta 1954. gada 28. septembrī Ņujorkā parakstītās Konvencijas par bezvalstnieku statusu 1. pantā;
- f) “ģimenes loceklis” nozīmē jebkuru personu, kuru par ģimenes locekli definē vai atzīst, vai par mājsaimniecības locekli uzskata tajos tiesību aktos, saskaņā ar kuriem tiek paredzēti pabalsti, vai arī — 22. panta 1.a punktā un 39. pantā minētajos gadījumos — tās dalībvalsts tiesību aktos, kurā šāda persona dzīvo; tomēr, ja minētie tiesību akti uzskata par ģimenes locekli vai mājsaimniecības locekli vienīgi tādu personu, kas dzīvo vienā mitekļā ar darba ņēmēju, šo nosacījumu uzskata par izpildītu, ja minētā persona atrodas galvenokārt šā darba ņēmēja apgādībā;
- g) “apgādnieku zaudējusi persona” nozīmē jebkuru personu, kas šādi definēta vai par tādu atzīta tajos tiesību aktos, saskaņā ar kuriem piešķirti pabalsti; tomēr, ja minētie tiesību akti uzskata par apgādnieku zaudējušu personu vienīgi tādu personu, kas dzīvojuši vienā mitekļā ar darba ņēmēju, šo nosacījumu uzskata par izpildītu, ja minētā persona galvenokārt atradās tā darba ņēmēja apgādībā, kurš ir nomiris;
- h) “dzīvesvieta” nozīmē pastāvīgo dzīvesvietu;
- i) “uzturēšanās” nozīmē pagaidu dzīvesvietu;
- j) “tiesību akti” nozīmē visus likumus un citus normatīvos aktus un visus pārējos katras dalībvalsts pastāvošos vai turpmākos īstenošanas pasākumus attiecībā uz tām sociālā nodrošinājuma sistēmu jomām, ko aptver 4. panta 1. un 2. punkts.

Šajā terminā neietilpst esošas vai turpmākās darba devēju un darba ņēmēju vienošanās, neatkarīgi no tā, vai par tām ir vai nav lēmušas valsts iestādes, padarot tās obligātas vai paplašinot to apjomu. Tomēr, ja šādas darba devēju un darba ņēmēju vienošanās palīdz īstenot kādu apdrošināšanas prasību saskaņā ar iepriekšējā apakšpunktā minētajiem likumiem un citiem normatīviem aktiem, šo ierobežojumu tomēr var jebkurā laikā atcelt ar attiecīgās dalībvalsts deklarāciju, kurā uzskaita tās šāda veida sistēmas, uz kurām attiecas šī regula. Par šādu deklarāciju paziņo un to publicē saskaņā ar 96. pantu. Iepriekšējais apakšpunkts neatbrīvo no šīs regulas piemērošanas tās sistēmas, kurām piemēroja Regulu Nr. 3;

- k) “sociālā nodrošinājuma konvencija” nozīmē jebkādu divpusēju vai daudzpusēju dokumentu, kurš saista vai saistīs vienīgi divas vai vairākas dalībvalstis, un jebkādu citu daudzpusēju dokumentu, kurš saista vai saistīs vismaz divas dalībvalstis un vienu vai vairākas trešās valstis sociālā nodrošinājuma jomā, attiecībā uz visām 4. panta 1. un 2. punktā noteiktajām jomām un sistēmām vai daļu no tām, kopā ar jebkāda veida nolīgumiem, kas noslēgti saskaņā ar minētajiem dokumentiem;
- l) “kompetenta iestāde” attiecībā uz katru dalībvalsti nozīmē tās ministru, ministrus vai citas līdzvērtīgas amatpersonas, kas ir atbildīgas par sociālā nodrošinājuma sistēmām visā attiecīgās valsts teritorijā vai kādā tās daļā;
- m) “Administratīvā komisija” nozīmē 80. pantā minēto komisiju;
- n) “institūcija” nozīmē, attiecībā uz katru dalībvalsti, tās organizāciju vai iestādi, kas ir atbildīga par visu tiesību aktu vai to daļas pārvaldību;
- o) “kompetenta institūcija” nozīmē:
 - i) to institūciju, kurā attiecīgā persona ir apdrošināta brīdī, kad tiek iesniegts pieteikums pabalsta saņemšanai, vai
 - ii) to institūciju, no kuras attiecīgā persona ir tiesīga vai būtu tiesīga saņemt pabalstus, ja šī persona vai kāds tās ģimenes loceklis vai ģimenes loceklis dzīvotu tādā dalībvalstī, kurā atrodas šī institūcija, vai
 - iii) to institūciju, ko norādījusi attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde, vai
 - iv) tādas sistēmas gadījumā, kura saistīta ar darba devēja atbildību attiecībā uz 4. panta 1. punktā noteiktajiem pabalstiem, vai nu darba devēju vai iesaistīto apdrošinātāju, vai gadījumā, ja tādu nav, organizāciju vai iestādi, ko norādījusi attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde;

- p) "dzīvesvietas institūcija" un "uzturēšanās vietas institūcija" nozīmē, attiecīgi, to institūciju, kuras kompetencē ir piešķirt pabalstus vietā, kur attiecīgā persona dzīvo, un to institūciju, kuras kompetencē ir piešķirt pabalstus vietā, kur uzturas attiecīgā persona, saskaņā ar tiem tiesību aktiem, ko pārvalda šī institūcija, vai, ja nav šādas institūcijas, tā institūcija, ko norādījusi attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde;
- q) "kompetentā valsts" nozīmē to dalībvalsti, kurā atrodas kompetentā institūcija;
- r) "apdrošināšanas laikposmi" nozīmē iemaksu laikposmus vai darba laikposmus, kas par apdrošināšanas laikposmiem definēti vai atzīti tajos tiesību aktos, saskaņā ar kuriem tie tika pabeigti vai uzskatīti par pabeigtiem, un visus tos laikposmus, kas uzskatāmi par tādiem, ja minētajos tiesību aktos tie uzskatīti par līdzvērtīgiem apdrošināšanas laikposmiem;
- s) "darba laikposmi" nozīmē laikposmus, kas par tādiem definēti vai atzīti tajos tiesību aktos, saskaņā ar kuriem tie tika pabeigti, un visus tos laikposmus, kas uzskatāmi par tādiem, ja minētajos tiesību aktos tie uzskatīti par līdzvērtīgiem darba laikposmiem;
- t) "pabalsti" un "pensijas" nozīmē visus pabalstus un pensijas, ietverot visus to sastāvā ietilpstošus elementus, kas maksājami no sabiedriskiem līdzekļiem, revalorizācijas pieaugumus un papildu pabalstus, ievērojot III sadaļu, kā arī kopsummas pabalstus, ko var maksāt pensiju vietā, un maksājumus, kas veikti, atlīdzinot ieguldījumus;
- u) i) "ģimenes pabalsti" nozīmē visus pabalstus natūrā vai skaidrā naudā, kas paredzēti, lai veiktu ģimenes izmaksas saskaņā ar 4. panta 1. punkta h) apakšpunktā paredzētajiem tiesību aktiem, izņemot I pielikumā minētos speciālos bērna piedzimšanas pabalstus;
- ii) "ģimenes piemaksas" nozīmē regulārus naudas pabalstus, kas piešķirti vienīgi atbilstīgi ģimenes locekļu skaitam un, attiecīgā gadījumā, viņu vecumam;
- v) "apbedīšanas pabalsti" nozīmē jebkādu vienreizēju maksājumu nāves gadījumā, izņemot t) apakšpunktā minētos kopsummas pabalstus.

2. pants

Personas, uz kurām attiecas šī regula

1. Šī regula attiecas uz darba ņēmējiem, uz kuriem ir attiekušies vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību akti un kuri ir kādas dalībvalsts pilsoņi, vai kuri ir bezvalstnieki vai bēgļi, kas dzīvo kādā dalībvalstī, kā arī uz viņu ģimenes locekļiem un viņu apgādnieku zaudējušām personām.

2. Turklāt šī regula attiecas uz tādu darba ņēmēju apgādību zaudējušām personām, uz kurām ir attiekušies vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību akti, neatkarīgi no šādu darba ņēmēju pilsonības, ja viņu apgādnieku zaudējušās personas ir kādas dalībvalsts pilsoņi vai bezvalstnieki vai bēgļi, kas dzīvo kādā dalībvalstī.

3. Šī regula attiecas uz civilierēdņiem un uz personām, kuras uzskatāmas par tādiem saskaņā ar spēkā esošajiem tiesību aktiem, ja tās ir pakļautas vai ir bijušas pakļautas kādas tās dalībvalsts tiesību aktiem, uz kuru attiecas šī regula.

3. pants

Vienlīdzīga attieksme

1. Ievērojot šīs regulas īpašos noteikumus, uz personām, kas dzīvo kādā dalībvalstī, uz kuru attiecas šī regula, attiecas tie paši pienākumi un tie paši pabalsti saskaņā ar jebkuras dalībvalsts tiesību aktiem, kā uz šīs valsts pilsoņiem.

2. Šā panta 1. punkts attiecas uz tiesībām ievēlēt sociālā nodrošinājuma institūciju struktūrvienību locekļus vai piedalīties viņu kandidatūru izvirzīšanā, bet tie neskar nevienas dalībvalsts tiesību aktus attiecībā uz tiesībām tikt izvirzītam par kandidātu vai kandidatūras izvirzīšanas procedūrām.

3. Izņemot II pielikumā paredzētos noteikumus, tās sociālā nodrošinājuma konvencijas, kas paliek spēkā saskaņā ar 7. panta 2. punkta c) apakšpunktu, un tās konvencijas, kas noslēgtas saskaņā ar 8. panta 1. punktu, attiecas uz tām visām personām, uz kurām attiecas šī regula.

4. pants

Jautājumi, uz kuriem attiecas šī regula

1. Šī regula attiecas uz visiem tiesību aktiem, kuri skar šādas sociālā nodrošinājuma jomas:

- a) slimības un maternitātes pabalsti;
- b) invaliditātes pabalsti, to skaitā pabalsti, kuru uzdevums ir saglabāt vai uzlabot peļnīspēju;
- c) vecuma pabalsti;
- d) pabalsti apgādnieka zaudējuma gadījumā;
- e) pabalsti ar darbu saistītos nelaimes gadījumos un arodslimību gadījumā;
- f) apbedīšanas pabalsti;
- g) bezdarbnieka pabalsti;
- h) ģimenes pabalsti.

2. Šo regulu piemēro visām vispārīgajām un īpašajām sociālā nodrošinājuma sistēmām, kuras var būt gan saistītas ar iemaksām, gan nesaistītas, un sistēmām, kas paredz darba devēja vai kuģa īpašnieka atbildību attiecībā uz 1. punktā minētajiem pabalstiem.

3. Šīs regulas III sadaļa tomēr neskar nevienas dalībvalsts tiesību aktus, kas paredz kuģa īpašnieka atbildību.

4. Šo regulu nepiemēro attiecībā uz sociālo un medicīnisko palīdzību, uz kara un tā seku upuriem paredzētu pabalstu sistēmām, nedz arī uz īpašajām sistēmām, kas paredzētas civilierēdņiem un personām, kuras par tādiem uzskata.

5. pants

Dalībvalstu deklarācija par šīs regulas darbības jomu

Dalībvalstis savās deklarācijās, kas izziņojamas un publicējamās saskaņā ar 96. pantu, uzskaita tiesību aktus un sistēmas, kas minētas 4. panta 1. un 2. punktā, minimālos pabalstus, kas minēti 50. pantā, un pabalstus, kas minēti 77. un 78. pantā.

6. pants

Sociālā nodrošinājuma konvencijas, kuras tiek aizstātas ar šo regulu

Ievērojot 7. un 8. panta un 46. panta 4. punktu, ar šo regulu attiecībā uz personām un jautājumiem, uz kuriem tā attiecas, tiek aizstāti jebkāda veida sociālā nodrošinājuma konvenciju noteikumi, kas saista vai nu:

- a) vienīgi divas vai vairākas dalībvalstis, vai
- b) vismaz divas dalībvalstis un vienu vai vairākas trešās valstis, kur attiecīgo jautājumu nokārtošanā nav iesaistīta neviena šē pieminētās trešās valsts institūcija.

7. pants

Starptautiski noteikumi, ko neskar šī regula

1. Šī regula neietekmē pienākumus, ko rada:

- a) jebkāda Starptautiskās darba konferences pieņemta konvencija, kura stājusies spēkā pēc tam, kad to ratificējusi viena vai vairākas dalībvalstis;
- b) Eiropas 1953. gada 11. decembra pagaidu līgumi sociālā nodrošinājuma jomā, ko noslēgušas Eiropas Padomes dalībvalstis.

2. Neatkarīgi no šīs regulas 6. panta, turpina piemērot:

- a) 1950. gada 27. jūlija Nolīgumu par Reinas kuģinieku sociālo nodrošinājumu, kas pārskatīts 1961. gada 13. februārī;
- b) Eiropas 1956. gada 9. jūlija konvenciju par starptautiskajos pārvadājumos strādājošu darba ņēmēju sociālo nodrošinājumu;
- c) tās sociālā nodrošinājuma konvencijas, kas uzskaitītas II pielikumā.

8. pants

Konvenciju noslēgšana starp dalībvalstīm

1. Ja rodas tāda vajadzība, divas vai vairākas dalībvalstis var savstarpēji noslēgt konvencijas, kuru pamatā ir šīs regulas principi un kuras ir ieturētas tās garā.

2. Katra dalībvalsts saskaņā ar 96. panta 1. punktu paziņo par jebkuru konvenciju, kas noslēgta ar kādu citu dalībvalsti, ievērojot 1. punktu.

9. pants

Pievienošanās brīvprātīgajai apdrošināšanai vai brīvprātīgajai tālākapdrošināšanai

1. Tādi jebkuras dalībvalsts tiesību akti, kas pievienošanos brīvprātīgajai apdrošināšanai vai brīvprātīgajai tālākapdrošināšanai padara atkarīgu no nosacījuma, lai dzīvesvieta būtu šajā valstī, neattiecas uz darbiniekiem, uz kuriem attiecas šī regula un kuri dzīvo citā dalībvalstī, ar noteikumu, ka kādu savas agrākās darba dzīves laiku viņi bijuši pakļauti pirmās valsts tiesību aktiem.

2. Ja saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem pievienošanās brīvprātīgajai apdrošināšanai vai brīvprātīgajai tālākapdrošināšanai ir atkarīga no nosacījuma par apdrošināšanas stāžu, visi šādi laikposmi, kuri pabeigti saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, tiek ņemti vērā, ciktāl vajadzīgs, tā, it kā tie būtu pabeigti saskaņā ar pirmās valsts tiesību aktiem.

10. pants

Atteikšanās no noteikumiem par dzīvesvietu — Obligātās apdrošināšanas ietekme uz ieguldījumu atlīdzināšanu

1. Izņemot gadījumus, kad šajā regulā paredzēts citādi, invaliditātes, vecuma pabalstus vai naudas pabalstus apgādnieka zaudējuma gadījumā, pensijas par nelaimes gadījumu darbā vai arodslimību un apbedīšanas pabalstus, kas iegūti saskaņā ar vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem, nevar nekādā veidā samazināt, pārveidot, apturēt, atsaukt vai konfiscēt tāda iemesla dēļ, ka to saņēmējs dzīvo citā dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā atrodas institūcija, kura ir atbildīga par to maksāšanu.

Šā punkta iepriekšējā daļa attiecas arī uz piešķirtajiem kopsummas pabalstiem, ko izmaksā, ja atkārtoti salaulājas pārdzīvojušais laulātais, kuram bija tiesības uz apgādnieka zaudējuma pensiju.

2. Ja saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem ieguldījumu atlīdzināšana ir atkarīga no nosacījuma, lai attiecīgā persona būtu izstājusies no obligātās apdrošināšanas, šo nosacījumu neuzskata par izpildītu, ciktāl uz konkrēto personu attiecas darba ņēmēja obligātā apdrošināšana saskaņā ar kādas citas dalībvalsts tiesību aktiem.

11. pants

Pabalstu revalorizācija

Revalorizācijas noteikumi, ko paredz kādas dalībvalsts tiesību akti, attiecas uz pabalstiem, kuri saskaņā ar šiem tiesību aktiem pienākas, pamatojoties uz šo regulu.

12. pants

Pabalstu pārklāšanās novēršana

1. Šī regula nevar ne piešķirt, ne uzturēt spēkā tiesības uz vairākiem viena un tā paša veida pabalstiem par vienu un to pašuobi-

gātās apdrošināšanas laikposmu. Tomēr šis noteikums neattiecas uz invaliditātes pabalstiem, vecuma pabalstiem, pēcnāves pabalstiem (pensijām) vai pabalstiem par arodslimību, kurus ir piešķirušas vienas vai vairāku dalībvalstu institūcijas saskaņā ar 41. pantu, 43. panta 2. un 3. punktu, 46., 50. un 51. pantu vai 60. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

2. Dalībvalsts tiesību aktus pabalstu samazināšanai, apturēšanai vai atsaukšanai gadījumos, kad tie pārklājas ar citiem sociālā nodrošinājuma pabalstiem vai cita veida ienākumiem, var izmantot, pat neraugoties uz to, ka tiesības uz šādiem pabalstiem iegūtas saskaņā ar kādas citas dalībvalsts tiesību aktiem vai ka šādi ienākumi rodas kādā citā dalībvalstī. Šis noteikums tomēr neattiecas uz gadījumiem, kad attiecīgā persona saņem viena un tā paša veida invaliditātes pabalstus, vecuma pabalstus, pēcnāves pabalstus (pensijas) vai pabalstus par arodslimību, kurus ir piešķirušas divu vai vairāku dalībvalstu institūcijas saskaņā ar 46., 50., 51. pantu vai 60. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

3. Dalībvalsts tiesību aktus pabalsta samazināšanai, apturēšanai vai atsaukšanai gadījumā, kad kāda persona, kas saņem invaliditātes pabalstu vai priekšlaicīgu vecuma pabalstu, nodarbojas ar brīvās profesijas darbību vai arodu, var pielietot pret šādu personu, pat neraugoties uz to, ka šī persona darbojas kādā citā dalībvalstī.

4. Invaliditātes pensiju, kas maksājama saskaņā ar Nīderlandes tiesību aktiem, gadījumā, kad Nīderlandei saskaņā ar 57. panta 3. punkta c) apakšpunktu vai 60. panta 2. punkta a) apakšpunktu ir pienākums arī piedalīties to arodslimības pabalstu izmaksās, kuri piešķirti saskaņā ar kādas citas dalībvalsts tiesību aktiem, samazina par summu, kas maksājama šīs citas dalībvalsts institūcijai, kura ir atbildīga par arodslimības pabalstu piešķiršanu.

II SADAĻA

PIEMĒROJAMO TIESĪBU AKTU NOTEIKŠANA

13. pants

juridiskā adrese vai uzņēmējdarbības vieta, kura viņu nodarbina, atrodas citā dalībvalstī;

Vispārīgi noteikumi

1. Darba ņēmējs, uz kuru attiecināma šī regula, ir pakļauts tikai vienas dalībvalsts tiesību aktiem. Šos tiesību aktus nosaka saskaņā ar šo sadaļu.

2. Ievērojot 14. līdz 17. pantu:

a) uz darba ņēmēju, kas ir nodarbināts kādā no dalībvalstīm, attiecas šīs valsts tiesību akti, pat neraugoties uz to, ka viņš dzīvo citā dalībvalstī vai ka tā uzņēmuma vai tās personas

b) uz darbinieku, kas ir nodarbināts uz kuģa, kurš peld ar dalībvalsts karogu, attiecas šīs valsts tiesību akti;

c) uz civilierēdņiem un personām, kuras par tādiem uzskata, attiecas tās valsts tiesību akti, kam ir pakļauta tā administrācija, kura viņus nodarbina;

d) darbaņēmēju, kas iesaukti vai atkārtoti iesaukti dienestā kādas dalībvalsts bruņotajos spēkos, saglabā darbaņēmēja statusu un uz viņiem attiecas šis valsts tiesību akti; ja tiesības saskaņā ar šiem tiesību aktiem ir atkarīgas no nosacījuma par apdrošināšanas stāžu pirms stāšanās šādā dienestā vai atbrīvošanas no tā, apdrošināšanas laikposmi, kas pabeigti saskaņā ar jebkuras citas dalībvalsts tiesību aktiem, tiek ņemti vērā, ciktāl vajadzīgs, tā, it kā tie būtu tādi apdrošināšanas laikposmi, kas pabeigti saskaņā ar pirmās valsts tiesību aktiem.

ņēmēju, kas ir nodarbināts šādā filiālē vai pārstāvniecībā, attiecas tās dalībvalsts tiesību akti, kurā atrodas šī filiāle vai pastāvīgā pārstāvniecība;

ii) ja darbaņēmējs pamatā ir nodarbināts tajā dalībvalstī, kurā viņš dzīvo, uz viņu attiecas šādas valsts tiesību akti, pat ja šajā dalībvalstī tam uzņēmumam, kurš viņu nodarbina, nav ne juridiskās adreses, ne uzņēmējdarbības vietas, ne filiāles, ne pastāvīgās pārstāvniecības;

14. pants

Īpaši noteikumi

1. Regulas 13. panta 2. punkta a) apakšpunktu piemēro, ievērojot šādus izņēmumus vai apstākļus:

a) i) uz darbaņēmēju, ko kādā dalībvalstī nodarbina uzņēmums, ar kuru viņš parasti ir saistīts, un ko šis uzņēmums ir nosūtījis uz kādu citu dalībvalsti veikt tur darbu šā uzņēmuma uzdevumā, turpina attiekties pirmās dalībvalsts tiesību akti ar noteikumu, ka šāda darba paredzamais ilgums nepārsniedz divpadsmit mēnešu un ka šis darbinieks nav nosūtīts nomainīt kādu citu darbinieku, kuram beidzies viņa komandējuma termiņš;

ii) ja veicamā darba ilgums negaidītu apstākļu dēļ pārsniedz sākotnēji paredzēto termiņu un pārsniedz divpadsmit mēnešus, pirmās valsts tiesību akti turpina attiekties līdz šāda darba beigām ar noteikumu, ka dod piekrišanu tās valsts kompetentā iestāde, kurā darbaņēmējs ir norīkots, vai šīs iestādes pilnvarota organizācija; šāda piekrišana jāpieprasa, pirms beidzies sākotnējais divpadsmit mēnešu laikposms. Šādu piekrišanu tomēr nevar dot par divpadsmit mēnešiem ilgākam laikposmam;

b) uz darbaņēmēju, kas ir nodarbināts starptautiskajos pārvadājumos divās vai vairāk dalībvalstīs kā ceļojuma vai lidojuma personāla loceklis un kas strādā tāda uzņēmuma uzdevumā, kas izīrējot vai par samaksu, vai uz sava rēķina sniedz pasažieru vai kravu pārvadājumu pakalpojumus pa dzelzceļu, sauszemi, gaisu vai iekšzemes ūdensceļiem un kā juridiskā adrese vai uzņēmējdarbības vieta atrodas kādā dalībvalstī, attiecas pēdējās šē minētās valsts tiesību akti, ar šādiem ierobežojumiem:

i) ja minētajam uzņēmumam ir filiāle vai pastāvīgā pārstāvniecība dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā atrodas viņa juridiskā adrese vai uzņēmējdarbības vieta, uz darba

c) uz darbaņēmēju, kurš nav nodarbināts starptautiskajos pārvadājumos un kurš parasti veic darbības divās vai vairāk dalībvalstīs, attiecas:

i) tās dalībvalsts tiesību akti, kurā viņš dzīvo, ja viņš savas darbības veic pa daļai šajā valstī vai ja viņš ir saistīts ar vairākiem uzņēmumiem vai vairākiem uzņēmējiem, kuru juridiskās adreses vai uzņēmējdarbības vietas atrodas dažādās valstīs;

ii) tās dalībvalsts tiesību akti, kurā atrodas tā uzņēmuma vai uzņēmēja juridiskā adrese vai uzņēmējdarbības vieta, kurš viņu nodarbina, ja viņa dzīvesvieta neatrodas kādā no tām dalībvalstīm, kur viņš veic savas darbības;

d) uz darbaņēmēju, ko kādā dalībvalstī nodarbina uzņēmums, kura juridiskā adrese vai uzņēmējdarbības vieta atrodas citā dalībvalstī un kurš atrodas uz šo valstu kopīgās robežas, attiecas tās dalībvalsts tiesību akti, kurā atrodas šā uzņēmuma juridiskā adrese vai uzņēmējdarbības vieta.

2. Regulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunktu piemēro, ievērojot šādus izņēmumus un apstākļus:

a) uz darbaņēmēju, kuru vai nu dalībvalstī, vai uz kuģa, kas peld ar dalībvalsts karogu, nodarbina uzņēmums, ar ko viņš parasti ir saistīts, un kuru šis uzņēmums ir norīkojis uz kādu kuģi,

kas peld ar citas dalībvalsts karogu, veikt tur darbu šā uzņēmuma uzdevumā, joprojām, ievērojot 1. punkta a) apakšpunkta prasības, turpina attiekties pirmās dalībvalsts tiesību akti;

b) uz darba ņēmēju, kurš parasti nav nodarbināts uz jūras un kuru nodarbina kādas dalībvalsts teritoriālajos ūdeņos vai ostā uz kuģa, kas peld ar citas dalībvalsts karogu, bet kurš nav komandas loceklis, attiecas pirmās valsts tiesību akti;

c) uz darba ņēmēju, kuru uz kuģa, kas peld ar dalībvalsts karogu, nodarbina un atalgo par šādu darbu tāds uzņēmums vai tāda persona, kuras juridiskā adrese vai uzņēmējdarbības vieta atrodas kādā citā dalībvalstī, attiecas pēdējās šē minētās valsts tiesību akti, ja viņš dzīvo šajā valstī; šo minēto tiesību aktu vajadzībām uzņēmumu vai personu, kas maksā šo atalgojumu, uzskata par darba devēju.

3. Dalībvalsts tiesību akti, saskaņā ar kuriem uz pensionāru, kurš veic brīvās profesijas vai aroda darbības, neattiecas obligātā apdrošināšana attiecībā uz šādu nodarbošanos, attiecas arī uz pensionāru, kura pensija iegūta saskaņā ar kādas citas dalībvalsts tiesību aktiem.

15. pants

Noteikumi par brīvprātīgo apdrošināšanu un brīvprātīgo tālākapdrošināšanu

1. Regulas 13. un 14. pants neattiecas uz brīvprātīgo apdrošināšanu un brīvprātīgo tālākapdrošināšanu.

2. Ja, piemērojot divu vai vairāku dalībvalstu tiesību aktus, pārklājas apdrošināšana:

— saskaņā ar obligātās apdrošināšanas sistēmu un vienu vai vairākām brīvprātīgās apdrošināšanas vai brīvprātīgās tālākapdrošināšanas sistēmām attiecīgā persona ir pakļauta vienīgi brīvprātīgās apdrošināšanas sistēmām,

— saskaņā ar divām vai vairākām brīvprātīgās apdrošināšanas vai brīvprātīgās tālākapdrošināšanas sistēmām attiecīgā persona var pievienoties vienīgi tai brīvprātīgās apdrošināšanas vai brīvprātīgās tālākapdrošināšanas sistēmai, kuru tā ir izvēlējusies.

3. Tomēr attiecībā uz invaliditātes, vecuma un pēcnāves pensijām attiecīgā persona var pievienoties dalībvalsts brīvprātīgās apdrošināšanas vai brīvprātīgās tālākapdrošināšanas sistēmai, pat ja tā ir obligāti pakļauta citas dalībvalsts tiesību aktiem, ciktāl šāda pārklāšanās ir tieši vai netieši atzīta pirmajā dalībvalstī.

Attiecīgā persona, kura iesniedz pieteikumu, lai pievienotos brīvprātīgās apdrošināšanas vai brīvprātīgās tālākapdrošināšanas sistēmai dalībvalstī, kuras tiesību akti papildus šādai apdrošināšanai paredz papildu brīvprātīgu apdrošināšanu, var pievienoties tikai pēdējai šē minētajai.

16. pants

Īpašie noteikumi attiecībā uz diplomātiskajās misijās un konsulārajos dienestos nodarbinātajām personām un Eiropas Kopienų papildu darbiniekiem

1. Šīs regulas 13. panta 2. punkta a) apakšpunkts attiecas uz diplomātiskajās misijās un konsulārajos dienestos nodarbinātajām personām un šādu misiju vai dienestu darbinieku mājkalpotājiem.

2. Tomēr tādi 1. punktā uzskaitītie darba ņēmēji, kas ir tās dalībvalsts pilsoņi, kura ir akreditētāja vai nosūtītāja valsts, var izvēlēties būt pakļautiem šīs valsts tiesību aktiem. Šādas izvēles tiesības var atjaunot katra kalendāra gada beigās, un tām nav atpakaļejoša spēka.

3. Eiropas Kopienų papildu darbinieki var izvēlēties būt pakļauti tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā tie ir nodarbināti, tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuri attiekušies uz tiem kā pēdējie, vai arī tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuras pilsoņi viņi ir, attiecībā uz noteikumiem, kas nav tādi noteikumi, kuri attiecas uz ģimenes piemaksām, kuru piešķiršanu reglamentē šāda personāla nodarbināšanas kārtība. Šīs izvēles tiesības, ko var izmantot tikai vienu reizi, stājas spēkā no darbā stāšanās dienas.

17. pants

Izņēmumi attiecībā uz 13. līdz 16. pantu

Divas vai vairākas dalībvalstis vai šo valstu kompetentās iestādes, savstarpēji vienojoties, var paredzēt izņēmumus attiecībā uz 13. līdz 16. pantu konkrētu darba ņēmēju vai darba ņēmēju kategoriju interesēs.

III SADAĻA

ĪPAŠI NOTEIKUMI ATTIECĪBĀ UZ DAŽĀDĀM PABALSTU KATEGORIJĀM

1. NODAĻA

SLIMĪBA UN MATERNITĀTE

1. iedaļa

Kopēji noteikumi

18. pants

Apdrošināšanas laikposmu summēšana

1. Tādas dalībvalsts kompetentā institūcija, saskaņā ar kuras tiesību aktiem tiesību uz pabalstiem iegūšana, saglabāšana vai atgūšana ir atkarīga no apdrošināšanas stāža, ciktāl nepieciešams, ņem vērā apdrošināšanas laikposmus, kas ir pabeigti saskaņā ar kādas citas dalībvalsts tiesību aktiem, tā, it kā tie būtu laikposmi, kas pabeigti saskaņā ar tās tiesību aktiem.

2. Šā panta 1. punkts piemērojams sezonas strādniekiem, pat attiecībā uz laikposmiem pirms jebkāda pārtraukuma apdrošināšanā, kas pārsniedz laikposmu, ko pieļauj kompetentās valsts tiesību akti, tomēr ar noteikumu, ka laiks, kurā attiecīgais darba ņēmējs nav bijis apdrošināts, nepārsniedz četrus mēnešus.

2. iedaļa

Darba ņēmēji un viņu ģimenes locekļi

19. pants

Dzīvesvieta dalībvalstī, kas nav kompetentā valsts — Vispārēji noteikumi

1. Darba ņēmējs, kas dzīvo tādā dalībvalstī, kura nav kompetentā valsts, un kas atbilst kompetentās valsts tiesību aktu nosacījumiem par tiesībām uz pabalstiem, attiecīgā gadījumā ievērojot 18. pantu, saņem savas dzīvesvietas valstī:

- a) pabalstus natūrā, ko kompetentās institūcijas vārdā nodrošina dzīvesvietas institūcija saskaņā ar tiesību aktiem, ko šī institūcija piemēro, tā, it kā viņš būtu tajā apdrošināts;
- b) naudas pabalstus, ko nodrošina kompetentā institūcija saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro. Vienojoties kompetentajai institūcijai un dzīvesvietas institūcijai, pēdējā šē minētā

institūcija tomēr var nodrošināt šādus pabalstus pirmās šē minētās institūcijas vārdā, saskaņā ar kompetentās valsts tiesību aktiem.

2. Analogiski 1. punkta a) apakšpunktu piemēro ģimenes locekļiem, kas dzīvo kādā dalībvalstī, kura nav kompetentā valsts, ja viņiem nav tiesību uz šādiem pabalstiem saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem, kurā viņi dzīvo.

20. pants

Pārrobežu darba ņēmēji un viņu ģimenes locekļi — Īpašie noteikumi

Pārrobežu darba ņēmējs arī var saņemt pabalstus kompetentajā valstī. Šādus pabalstus nodrošina kompetentā institūcija saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem, tā, it kā šis darba ņēmējs tur dzīvotu. Viņa ģimenes locekļi var saņemt pabalstus natūrā ar tiem pašiem nosacījumiem; izņemot steidzamus gadījumus, šādu pabalstu saņemšana tomēr ir atkarīga no vienošanās starp attiecīgajām valstīm vai starp šo valstu kompetentajām iestādēm, vai, ja tādas nav, no iepriekšējas atļaujas, ko sniegusi kompetentā institūcija.

21. pants

Uzturēšanās vai pārcelšanās uz dzīvi kompetentajā valstī

1. Darba ņēmējs un viņa ģimenes locekļi, kas minēti 19. pantā un uzturas kompetentajā valstī, saņem pabalstus saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem, tā, it kā viņi tur dzīvotu, pat ja viņi ir jau saņēmuši pabalstus par šo pašu slimības vai maternitātes gadījumu pirms savas apmešanās tur. Šis noteikums tomēr neattiecas uz pārrobežu darba ņēmējiem un viņu ģimenes locekļiem.

2. Darba ņēmējs un viņa ģimenes locekļi, kas minēti 19. pantā un pārcēlušies uz dzīvi kompetentajā valstī, saņem pabalstus saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem, pat ja viņi ir jau saņēmuši pabalstus par to pašu slimības vai maternitātes gadījumu pirms savas dzīvesvietas nomaiņas.

22. pants

Uzturēšanās ārpus kompetentās valsts — Atgriešanās vai pārcelšanās uz dzīvi citā dalībvalstī slimības vai maternitātes laikā — Nepieciešamība doties uz citu dalībvalsti, lai saņemtu pienācīgu ārstēšanu

1. Darba ņēmējs, kurš atbilst kompetentās valsts tiesību aktu nosacījumiem par tiesībām uz pabalstiem, attiecīgi ņemot vērā 18. pantu, un:

- a) kura stāvoklī vajadzīgi tūlītēji pabalsti uzturēšanās laikā citā dalībvalstī;
- b) kurš ir ieguvis tiesības uz tādiem pabalstiem, par kuriem jāmaksā kompetentajai institūcijai, un kuram šī institūcija ir atļāvusi atgriezties tajā dalībvalstī, kur viņš dzīvo, vai pārcelt savu dzīvesvietu uz citu dalībvalsti;
- c) kuram kompetentā institūcija ir atļāvusi doties uz citu dalībvalsti, lai saņemtu tur savam stāvoklim pienācīgu aprūpi, ir tiesības:
 - i) uz pabalstiem natūrā, ko kompetentās institūcijas vārdā nodrošina uzturēšanās vai dzīvesvietas institūcija saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro, tā, it kā viņš būtu tajā apdrošināts; tomēr kompetentās valsts tiesību akti reglamentē laikposma ilgumu, kurā tiek nodrošināti šie pabalsti;
 - ii) uz naudas pabalstiem, ko nodrošina kompetentā institūcija saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro. Vienojoties kompetentajai institūcijai un uzturēšanās vai dzīvesvietas institūcijai, pēdējā šē minētā institūcija tomēr var nodrošināt šādus pabalstus pirmās šē minētās institūcijas vārdā, saskaņā ar kompetentās valsts tiesību aktiem.

2. Atļauju, kas pieprasīta saskaņā ar šā panta 1. punkta b) apakšpunktu, var atteikt tikai tad, ja ir konstatēts, ka attiecīgās personas pārvietošanās kaitētu tās veselības stāvoklim vai ārstēšanas saņemšanai.

Atļauju, kas pieprasīta saskaņā ar šā panta 1. punkta c) apakšpunktu, nevar atteikt, ja attiecīgajai personai attiecīgo ārstēšanu nevar nodrošināt tajā dalībvalstī, kurā tā dzīvo.

3. Šā panta 1. un 2. punktu piemēro darba ņēmēja ģimenes locekļiem attiecībā uz pabalstiem natūrā.

4. Tas fakts, ka darba ņēmējam piemēro šā panta 1. punktu, neskar viņa ģimenes locekļu tiesības uz pabalstu.

23. pants

Naudas pabalstu aprēķināšana

1. Tādas dalībvalsts kompetenta institūcija, kuras tiesību akti nosaka, ka naudas pabalstu aprēķināšanas pamatā ir vidējā alga, nosaka šo vidējo algu, atsaucoties vienīgi uz tām algām, kas ir apstiprinājušās kā maksātas tajos laikposmos, kas pabeigti saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem.

2. Tādas dalībvalsts kompetentā institūcija, kuras tiesību akti nosaka, ka naudas pabalstu aprēķināšanas pamatā ir standarta alga, ņem vērā vienīgi standarta algu vai, attiecīgā gadījumā, vidējo standarta algu par tiem laikposmiem, kas pabeigti saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem.

3. Tādas dalībvalsts kompetenta institūcija, saskaņā ar kuras tiesību aktiem naudas pabalsta summa mainās atkarībā no šīs ģimenes locekļu skaita, ņem vērā arī tos attiecīgās personas ģimenes locekļus, kuru dzīvesvieta atrodas citā dalībvalstī, tā, it kā viņi dzīvotu kompetentajā valstī.

24. pants

Būtiski pabalsti natūrā

1. Ja kādas dalībvalsts institūcija pirms tam, kad darba ņēmējs vai viņa ģimenes loceklis kļūst apdrošināts kādas citas dalībvalsts institūcijā, ir atzinusi viņa tiesības uz protēzes, nozīmīgas palīgierīces vai kāda cita būtiska pabalsta natūrā saņemšanu, minētais darba ņēmējs saņem šādus pabalstus uz pirmās institūcijas rēķina, pat ja tos piešķir pēc tam, kad viņš kļūst apdrošināts otrajā institūcijā.

2. Administratīvā komisija sastāda to pabalstu sarakstu, kuriem piemēro šā panta 1. punktu.

3. iedaļa

Bezdarbnieki un viņu ģimenes locekļi

25. pants

1. Bezdarbnieks, uz kuru attiecas 69. panta 1. punkts un 71. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) ievilkuma otrais teikums

un kurš atbilst kompetentās valsts tiesību aktu nosacījumiem par tiesībām uz pabalstiem natūra un naudas pabalstiem, attiecīgā gadījumā ievērojot 18. pantu, par 69. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzēto laikposmu saņem:

a) pabalstus natūrā, ko kompetentās institūcijas vārdā nodrošina tās dalībvalsts institūcija, kurā viņš meklē darbu, saskaņā ar šīs institūcijas tiesību aktiem, tā, it kā viņš būtu tajā apdrošināts;

b) naudas pabalstus, ko nodrošina kompetentā institūcija saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro. Vienojoties kompetentajai institūcijai un tās dalībvalsts institūcijai, kurā bezdarbnieks meklē darbu, pēdējā šē minētā institūcija tomēr var nodrošināt šādus pabalstus pirmās šē minētās institūcijas vārdā, saskaņā ar kompetentās valsts tiesību aktiem. Bezdarbnieka pabalstus saskaņā ar 69. panta 1. punktu nepiešķir par laikposmu, kurā tiek saņemti naudas pabalsti.

2. Pilnīgs bezdarbnieks, uz kuru attiecas 71. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) ievilkuma vai 71. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) ievilkuma otrais teikums, saņem pabalstus natūrā un naudas pabalstus saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā viņš dzīvo, tā, it kā uz viņu būtu attiekušies šie tiesību akti viņa pēdējās nodarbinātības laikā, attiecīgā gadījumā ņemot vērā 18. pantu; šādu pabalstu izmaksas uzņemas dzīvesvietas valsts.

3. Ja bezdarbnieks atbilst tās dalībvalsts tiesību aktu nosacījumiem, kura ir atbildīga par bezdarbnieku pabalstu izmaksām, attiecībā uz tiesībām saņemt pabalstus natūrā, attiecīgā gadījumā ievērojot 18. pantu, viņa ģimenes locekļi saņem šādus pabalstus neatkarīgi no tā, kurā dalībvalstī viņi dzīvo vai uzturas. Šādus pabalstus nodrošina dzīvesvietas vai uzturēšanās vietas institūcija saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro, tās dalībvalsts kompetentās institūcijas vārdā, kura ir atbildīga par bezdarbnieku pabalstu izmaksām.

4. Neskarot dalībvalsts tiesību aktus, kas atļauj pagarināt laikposmu, kurā var piešķirt slimības pabalstus, laikposmu, kas paredzēts 1. punktā, kompetentā institūcija var *force majeure* gadījumos pagarināt robežās, ko nosaka tiesību akti, kurus šī institūcija piemēro.

4. iedaļa

Pensijas pieprasītāji un viņu ģimenes locekļi

26. pants

Tiesības uz pabalstiem natūrā gadījumos, kad ir pārtrauktas tiesības uz pabalstu saņemšanu no tās institūcijas, kura pēdējā bijusi kompetentā institūcija

1. Darba ņēmējs, kurš prasības izskatīšanas laikā pārstāj būt tiesīgs saņemt pabalstus natūrā saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kura kā pēdējā bija kompetentā dalībvalsts, kā arī viņa ģimenes locekļi vai viņu kā apgādnieku zaudējušās personas tomēr saņem šādus pabalstus ar šādiem nosacījumiem: pabalstus natūrā nodrošina saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā attiecīgā persona vai personas dzīvo, ar noteikumu, ka viņiem ir tiesības uz šādiem pabalstiem saskaņā ar šiem tiesību aktiem vai viņiem būtu tiesības uz tiem saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, ja viņi dzīvotu šajā valstī, attiecīgā gadījumā ņemot vērā 18. pantu.

2. Pensijas pieprasītājs, kuram ir tiesības uz pabalstiem natūrā saskaņā ar tādas dalībvalsts tiesību aktiem, kas attiecīgajai personai uzliek par pienākumu pašai veikt slimības apdrošināšanas iemaksas pensijas prasības izskatīšanas laikā, pārstāj būt tiesīgs uz pabalstiem natūrā tā otrā mēneša beigās, par kuru viņš nav veicis obligāto iemaksu.

3. Par pabalstiem natūrā, ko nodrošina saskaņā ar šā panta 1. punktu, jāmaksā tai kompetentajai institūcijai, kura saskaņā ar 2. punktu iekasēja iemaksas; ja nav veicamas iemaksas saskaņā ar šā panta 2. punktu, tā institūcija, kas ir atbildīga par pabalstu natūrā izmaksu, pēc pensijas piešķiršanas saskaņā ar 28. pantu atmaksā izsniegto pabalstu summu dzīvesvietas institūcijai.

5. iedaļa

Pensionāri un viņu ģimenes locekļi

27. pants

Saskaņā ar vairāku valstu tiesību aktiem maksājamas pensijas gadījumā, kad tiesības uz pabalstiem natūrā tiek izmantotas dzīvesvietas valstī

Pensionārs, kuram ir tiesības saņemt pensiju saskaņā ar divu vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem un kuram ir tiesības uz pabalstiem natūrā saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā viņš dzīvo, attiecīgā gadījumā ņemot vērā 18. pantu un V pielikumu, kopā ar saviem ģimenes locekļiem saņem šādus

pabalstus no dzīvesvietas institūcijas un uz šīs institūcijas rēķina, tā, it kā viņš būtu tāds pensionārs, kura pensija ir maksājama vienīgi saskaņā ar pēdējās šē minētās valsts tiesību aktiem.

28. pants

Saskaņā ar vienas vai vairāku valstu tiesību aktiem maksājamas pensijas gadījumā, kad tiesības uz pabalstiem natūrā netiek izmantotas dzīvesvietas valstī

1. Pensionārs, kuram ir tiesības saņemt pensiju vai pensijas saskaņā ar vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem un kuram nav tiesību uz pabalstiem natūrā saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā viņš dzīvo, tomēr saņem šādus viņam un viņa ģimenes locekļiem paredzētus pabalstus, ja, attiecīgā gadījumā ņemot vērā 18. pantu un V pielikumu, viņam būtu uz to tiesības saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem, vai vismaz vienas no to dalībvalstu tiesību aktiem, kas ir kompetentas attiecībā uz pensijām, ja viņš dzīvotu tādā valstī. Pabalstus šā panta 2. punktā minētās institūcijas vārdā nodrošina dzīvesvietas institūcija, tā, it kā attiecīgā persona būtu pensionārs saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem, kurā viņš dzīvo, un viņam būtu tiesības uz pabalstiem natūrā.

2. Gadījumos, uz kuriem attiecas šā panta 1. punkts, pabalstu natūrā izmaksas sedz institūcija, ko nosaka saskaņā ar šādiem noteikumiem:

- a) ja pensionāram ir tiesības uz minētajiem pabalstiem saskaņā ar vienas dalībvalsts tiesību aktiem, izmaksas sedz šīs valsts kompetentā institūcija;
- b) ja pensionāram ir tiesības uz minētajiem pabalstiem saskaņā ar divu vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem, izmaksas sedz tās dalībvalsts kompetentā institūcija, kurā pensionāram ir iegūts lielākais apdrošināšanas stāžs; ja, piemērojot šo noteikumu, vairākas institūcijas kļūst atbildīgas par pabalstu izmaksām, izmaksas sedz tā institūcija, kurā šis pensionārs bija apdrošināts visvēlāk.

29. pants

Ģimenes locekļu dzīvesvieta valstī, kas nav pensionāra dzīvesvietas valsts — Pārceļšanās uz dzīvi pensionāra dzīvesvietas valstī

1. Pensionāra ģimenes locekļi, kas dzīvo tādā dalībvalstī, kura nav šā pensionāra dzīvesvietas valsts, ja šim pensionāram ir tiesības

saņemt pensiju vai pensijas saskaņā ar vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem un ja viņam saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem ir tiesības uz pabalstiem natūrā, saņem šādus pabalstus tā, it kā šis pensionārs dzīvotu tajā pašā valstī, kur dzīvo šie ģimenes locekļi. Šādus pabalstus nodrošina ģimenes locekļu dzīvesvietas institūcija saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro, un par tiem jāmaksā pensionāra dzīvesvietas institūcijai.

2. Ģimenes locekļi, kas minēti 1. pantā un pārceļas uz dzīvi pensionāra dzīvesvietas valstī, saņem pabalstus saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem, pat ja viņi ir jau saņēmuši pabalstus par šo pašu slimības vai maternitātes gadījumu pirms savas dzīvesvietas nomaiņas.

30. pants

Būtiski pabalsti natūrā

Šīs regulas 24. pantu analogi piemēro pensionāriem.

31. pants

Pensionārs un/vai viņa ģimenes locekļi, kas uzturas valstī, kura nav viņu dzīvesvietas valsts

Pensionārs, kuram ir tiesības saņemt pensiju vai pensijas saskaņā ar vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem un kuram ir arī tiesības saņemt pabalstus natūrā saskaņā ar vienas vai vairāku šo valstu tiesību aktiem, kopā ar saviem ģimenes locekļiem saņem šādus pabalstus, uzturoties tādā dalībvalstī, kas nav viņa dzīvesvietas dalībvalsts. Šādus pabalstus nodrošina uzturēšanās vietas institūcija saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro, un par tiem jāmaksā pensionāra dzīvesvietas institūcijai.

32. pants

Īpaši noteikumi attiecībā uz atbildību par tādu pabalstu izmaksu, kas paredzēti bijušiem pārrobežu darba ņēmējiem, viņu ģimenes locekļiem vai viņus kā apgādniekus zaudējušām personām

Tādu pabalstu izmaksas, ko pensionāram, kurš ir bijis pārrobežu darba ņēmējs, vai pārrobežu darba ņēmēju kā apgādnieku zaudējušajai personai nodrošina saskaņā ar 27. pantu, un tādu pabalstu izmaksas, ko viņa ģimenes locekļiem nodrošina saskaņā ar 27. vai 31. pantu, ja šī persona bija pārrobežu darba ņēmējs pēdējos trīs mēnešus līdz pat pensijas iestāšanās datumam vai līdz pat savai nāves dienai, vienādās daļās uzņemas pensionāra dzīvesvietas institūcija un tā institūcija, kurā viņš bija apdrošināts visvēlāk.

33. pants

Iemaksas, kas jāveic pensionāriem

Institūcijai, kas ir atbildīga par pensijas maksāšanu un pieder pie dalībvalsts, kuras tiesību akti paredz atskaitījumus no pensijas attiecībā uz iemaksām, kas jāveic pensionāram, lai segtu pabalstus natūrā, ir tiesības veikt šādus atskaitījumus no šīs institūcijas izmaksājamām pensijām, ko aprēķina saskaņā ar attiecīgajiem tiesību aktiem, ciktāl pabalstu natūrā izmaksas saskaņā ar 27., 28., 31. un 32. pantu ir jāsedz minētās dalībvalsts institūcijai.

34. pants

Vispārīgs noteikums

Šīs regulas 27. līdz 33. pants neattiecas uz pensionāru un viņa ģimenes locekļiem, kam ir tiesības uz pabalstiem natūrā saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem brīvās profesijas vai aroda darbības dēļ. Šādā gadījumā attiecīgā persona šīs nodaļas izpratnē ir uzskatāma par darba ņēmēju vai par darba ņēmēja ģimenes locekli.

6. iedaļa

Dažādi noteikumi

35. pants

Piemērojamā sistēma gadījumā, kad dzīvesvietas vai uzturēšanās valstī pastāv vairākas sistēmas — Iepriekšēja slimība — Lielākais pieļaujamais laikposms, kurā piešķir pabalstus

1. Ja uzturēšanās vai dzīvesvietas valsts tiesību aktos ir vairākas slimības vai maternitātes apdrošināšanas sistēmas, noteikumi, kas piemērojami saskaņā ar 19. pantu, 21. panta 1. punktu, 22., 25., 26. pantu, 28. panta 1. punktu, 29. panta 1. punktu vai 31. pantu, ir tās sistēmas noteikumi, kas attiecas uz fiziska darba strādniekiem tērauda rūpniecībā. Ja minētie tiesību akti ietver sevī īpašu sistēmu raktuvju un līdzīgu uzņēmumu strādniekiem, šādas sistēmas noteikumi tomēr piemērojami šai darba ņēmēju kategorijai un viņu ģimenes locekļiem ar noteikumu, ka šādas sistēmas administrēšana ietilpst tās uzturēšanās vai dzīvesvietas institūcijas kompetencē, kurai iesniegts pieteikums.

2. Ja saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem pabalstu piešķiršana ir atkarīga no nosacījuma par slimības izcelsmi, šis nosacījums neattiecas nedz uz darba ņēmējiem, nedz uz viņu ģimenes locekļiem, uz kuriem attiecas šī regula, neatkarīgi no dalībvalsts, kurā viņi dzīvo.

3. Ja kādas dalībvalsts tiesību aktos ir noteikts lielākais pieļaujamais laikposms pabalstu piešķiršanai, tā institūcija, kura piemēro šos tiesību aktus, var attiecīgā gadījumā ņemt vērā laikposmu, kurā šim pašam slimības vai maternitātes gadījumam pabalstus jau ir nodrošinājusi kādas citas dalībvalsts institūcija.

7. iedaļa

Institūciju savstarpējie norēķini

36. pants

1. Neskarot 32. pantu, pilnībā kompensē pabalstus natūrā, ko saskaņā ar šo nodaļu nodrošinājusi kādas dalībvalsts institūcija kādas citas dalībvalsts institūcijas vārdā.

2. Šā panta 1. punktā minētās kompensācijas nosaka un veic saskaņā ar 97. pantā minētajā īstenošanas regulā paredzēto kārtību, ņemot par pamatu vai nu iesniegtos faktisko izdevumu pierādījumus, vai kopsummas maksājumus.

Ja izmanto kopsummas maksājumus, tie ir tādi, kas nodrošina, lai kompensācija pēc iespējas precīzāk atbilstu faktiskajiem izdevumiem.

3. Divas vai vairāk dalībvalstis vai šo valstu kompetentās iestādes var noteikt citu kompensācijas kārtību, kā arī var atteikties no jebkādiem kompensācijas norēķiniem to jurisdikcijā atrodošos institūciju starpā.

2. NODAĻA

INVALIDITĀTE

1. iedaļa

Darba ņēmēji, uz ko attiecas vienīgi tādi tiesību akti, saskaņā ar kuriem invaliditātes pabalstu summa ir atkarīga no apdrošināšanas laikposmu ilguma

37. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Darba ņēmējs, uz ko secīgi vai pārmaiņus attiekušies divu vai vairāku dalībvalstu tiesību akti un kas pabeidzis apdrošināšanas laikposmus vienīgi saskaņā ar tādiem tiesību aktiem, saskaņā ar kuriem invaliditātes pabalstu summa ir atkarīga no apdrošināšanas laikposmu ilguma, saņem pabalstus saskaņā ar 39. pantu.

Šis pants neskar saskaņā ar 8. nodaļu piešķirtos pensiju palielinājumus vai papildinājumus attiecībā uz bērniem.

2. Šīs regulas III pielikumā ir uzskaitīti šā panta 1. punktā minētie tiesību akti, kas ir spēkā katrā attiecīgajā dalībvalstī.

38. pants

Apdrošināšanas laikposmu summēšana

1. Tās dalībvalsts kompetentā institūcija, saskaņā ar kuras tiesību aktiem tiesību uz pabalstiem iegūšana, saglabāšana vai atgūšana ir atkarīga no apdrošināšanas stāža, ciktāl nepieciešams, ņem vērā apdrošināšanas laikposmus, kas ir pabeigti saskaņā ar kādas citas dalībvalsts tiesību aktiem, tā, it kā tie būtu pabeigti saskaņā ar tās tiesību aktiem.

2. Ja kādas dalībvalsts tiesību aktos konkrētu pabalstu piešķiršanai paredzēts priekšnoteikums par apdrošināšanas laikposmiem, kam jābūt pabeigtiem, strādājot īpašā darbā, tad apdrošināšanas laikposmus, kas pabeigti saskaņā ar kādas citas dalībvalsts tiesību aktiem, ņem vērā šo pabalstu piešķiršanai vienīgi tādā gadījumā, ja tie ir pabeigti saskaņā ar atbilstīgo sistēmu vai, ja tādas nav, tajā pašā profesijā vai, attiecīgi, tajā pašā darbā. Ja, ievērojot šādi pabeigtos laikposmus, attiecīgā persona neatbilst šo pabalstu saņemšanas nosacījumiem, šos laikposmus ņem vērā, lai piešķirtu pabalstus saskaņā ar vispārējo sistēmu vai, ja tādas nav, saskaņā ar to sistēmu, ko piemēro attiecīgi fiziska darba strādniekiem vai kalpotājiem.

39. pants

Pabalstu piešķiršana

1. Tās dalībvalsts institūcija, kuras tiesību akti bija piemērojami laikā, kad iestājās darba nespēja, kurai sekoja invaliditāte, saskaņā ar šiem tiesību aktiem nosaka, vai attiecīgā persona atbilst nosacījumiem attiecībā uz tiesībām saņemt pabalstus, attiecīgā gadījumā ņemot vērā 38. pantu.

2. Persona, kas atbilst šā panta 1. punktā minētajiem nosacījumiem, saņem pabalstus vienīgi no minētās institūcijas saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro.

3. Persona, kas neatbilst šā panta 1. punktā minētajiem nosacījumiem, saņem pabalstus, attiecībā uz kuriem tai joprojām ir tiesības saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, attiecīgā gadījumā ņemot vērā 38. pantu.

4. Ja saskaņā ar šā panta 2. vai 3. punktu piemērojamos tiesību aktos paredzēts, ka pabalstu summas ir nosakāmas, ņemot vērā tādu ģimenes locekļu esamību, kas nav bērni, kompetentā institūcija ņem vērā arī tos attiecīgās personas ģimenes locekļus, kuri dzīvo kādā citā dalībvalstī, tā, it kā viņi dzīvotu kompetentajā valstī.

2. iedaļa

Darba ņēmēji, uz ko attiecas vai nu vienīgi tādi tiesību akti, saskaņā ar kuriem invaliditātes pabalsta summa ir atkarīga no apdrošināšanas laikposmu ilguma, vai šāda veida tiesību akti un I iedaļā minētā veida tiesību akti

40. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Darba ņēmējs, uz ko secīgi vai pārmaiņus attiekušies divu vai vairāku dalībvalstu tiesību akti, no kuriem vismaz viens nav tāda veida, kas minēts 37. panta 1. punktā, saņem pabalstus saskaņā ar 3. nodaļu, ko analogiski piemēro, ņemot vērā 3. punktu.

2. Tomēr darba ņēmējs, kuram iestājusies darba nespēja ar tai sekojošu invaliditāti, kamēr uz to attiekušies III pielikumā uzskaitītie tiesību akti, saņem pabalstus saskaņā ar 37. panta 1. punktu ar diviem nosacījumiem:

- ka viņš atbilst šo tiesību aktu nosacījumiem vai citu tā paša veida tiesību aktu nosacījumiem, attiecīgā gadījumā ņemot vērā 38. pantu, bet neizmantojot apdrošināšanas laikposmus, kas pabeigti saskaņā ar tādiem tiesību aktiem, kas nav uzskaitīti III pielikumā,
- ka viņš neatbilst nosacījumiem par tiesībām uz pabalstiem saskaņā ar tādiem tiesību aktiem, kas nav uzskaitīti III pielikumā.

3. Lēmums, ko kādas dalībvalsts institūcija pieņēmusi attiecībā uz pieprasītāja invaliditātes pakāpi, ir saistošs jebkuras citas dalībvalsts attiecīgajai institūcijai ar noteikumu, ka IV pielikumā ir atzīta atbilstība starp šo valstu tiesību aktiem attiecībā uz invaliditātes pakāpi.

3. iedaļa

Invaliditātes progresēšana

41. pants

1. Gadījumā, kad progresē invaliditāte, par kuru darbinieks saņem pabalstus saskaņā ar vienas dalībvalsts tiesību aktiem, ir piemērojami šādi noteikumi:

a) ja uz attiecīgo personu kopš pabalstu saņemšanas nav attiekušies kādas citas dalībvalsts tiesību akti, pirmās šē pieminētās valsts kompetentajai institūcijai ir jāpiešķir pabalsti, ņemot vērā progresēšanu, saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro;

b) ja uz attiecīgo personu kopš pabalstu saņemšanas ir attiekušies kādas citas vai vairāku citu dalībvalstu tiesību akti, pabalstus viņam piešķir, ņemot vērā progresēšanu, saskaņā ar 37. panta 1. punktu vai, attiecīgi, 40. panta 1. vai 2. punktu;

c) ja tā pabalsta vai to pabalstu kopējā summa, kas maksājama saskaņā ar šā punkta b) apakšpunktu, ir mazāka par to pabalsta summu, ko attiecīgā persona saņēma uz tās institūcijas rēķina, kas bija iepriekš atbildīga par maksāšanu, šādai institūcijai jāmaksā viņam tāds papildinājums, kas ir vienāds ar šo abu summu starpību;

d) ja b) apakšpunktā minētajā gadījumā par sākotnējo darba nespēju atbildīgā institūcija ir Nīderlandes institūcija un ja:

i) slimība, kas izraisīja progresēšanu, ir tā pati slimība, kas bija par iemeslu pabalstu piešķiršanai saskaņā ar Nīderlandes tiesību aktiem;

ii) šī slimība ir arodslimība tās dalībvalsts tiesību aktu nozīmē, kurai attiecīgā persona bija pakļauta visvēlāk, un dod tai tiesības uz 60. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētā papildinājuma izmaksu;

iii) tiesību akti, kas uz attiecīgo personu attiekušies kopš pabalstu saņemšanas, ir III pielikumā uzskaitītie tiesību akti;

tad Nīderlandes institūcija turpina nodrošināt sākotnējo pabalstu pēc tam, kad notikusi progresēšana, un to pabalstu, kas maksājams saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuras pakļautībā attiecīgā persona atradās visvēlāk, samazina par Nīderlandes pabalsta summu;

e) ja b) apakšpunktā minētajā gadījumā attiecīgajai personai nav tiesību uz pabalstiem uz kādas citas dalībvalsts institūciju rēķina, pirmās valsts kompetentajai iestādei ir jāpiešķir pabalsti saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem, ņemot vērā progresēšanu un, attiecīgā gadījumā, 38. pantu.

2. Gadījumos, kad progresē invaliditāte, par kuru darba ņēmējs saņem pabalstus saskaņā ar divu vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem, pabalstus, ņemot vērā progresēšanu, viņam piešķir saskaņā ar 40. panta 1. punktu.

4. iedaļa

Pabalstu atjaunošana pēc tam, kad tie apturēti vai atsaukti — Invaliditātes pabalstu konvertēšana vecuma pabalstos

42. pants

Par pabalstu nodrošināšanu atbildīgās institūcijas noteikšana gadījumā, kad atjauno invaliditātes pabalstus

1. Ja jāatjauno pabalsti pēc tam, kad tie apturēti, par to nodrošināšanu, neskarot 43. pantu, ir atbildīga tā institūcija vai institūcijas, kas bija atbildīgas par pabalstu nodrošināšanu laikā, kad tie tika apturēti.

2. Ja pēc tam, kad atsaukti pabalsti, attiecīgās personas stāvoklis tai garantē tālāku pabalstu piešķirumu, tos attiecīgi piešķir saskaņā ar 37. panta 1. punktu vai 40. panta 1. vai 2. punktu.

43. pants

Invaliditātes pabalstu konvertēšana vecuma pabalstos

1. Invaliditātes pabalstus attiecīgā gadījumā konvertē vecuma pabalstos saskaņā ar nosacījumiem, kas izklāstīti tajos tiesību aktos, saskaņā ar kuriem tie piešķirti, un saskaņā ar 3. nodaļu.

2. Jebkura dalībvalsts institūcija, kas ir atbildīga par invaliditātes pabalstu nodrošināšanu, ja kāda persona, kas saņem invaliditātes pabalstus, pamatojoties uz 49. pantu, var iesniegt prasību par vecuma pabalstiem saskaņā ar citu dalībvalstu tiesību aktiem, turpina nodrošināt šādai personai invaliditātes pabalstus, uz kuriem tai ir tiesības saskaņā ar tiesību aktiem, ko šī institūcija piemēro, līdz tam laikam, kad attiecībā uz šo institūciju kļūst piemērojams 1. punkts.

3. Tomēr, ja 2. punktā minētajā gadījumā invaliditātes pabalsti piešķirti saskaņā ar 39. pantu, tad tā institūcija, kura turpina būt atbildīga par šādu pabalstu nodrošināšanu, tomēr var piemērot 49. panta 1. punkta a) apakšpunktu tā, it kā minēto pabalstu saņēmējs atbilstu attiecīgās dalībvalsts tiesību aktu nosacījumiem attiecībā uz tiesībām saņemt vecuma pabalstus, aizstājot 46. panta

2. punkta a) apakšpunktā minēto teorētisko summu ar tādu invaliditātes pabalstu summu, kas jāsaņem no minētās institūcijas.

3. NODAĻA

VECUMA PENSIJAS UN PĒCNĀVES PENSIJAS

44. pants

Vispārīgi noteikumi pabalstu piešķiršanai, ja uz darba ņēmēju ir attiekušies divu vai vairāku dalībvalstu tiesību akti

1. Tāda darba ņēmēja tiesības uz pabalstiem, uz kuru ir attiekušies divu vai vairāku dalībvalstu tiesību akti, vai viņu kā apgādnieku zaudējušo tiesības uz pabalstiem nosaka saskaņā ar šo nodaļu.

2. Saskaņā ar 49. pantu, kad ir iesniegts prasījums par pabalsta piešķiršanu, šāds piešķirums jāveic, ņemot vērā visus tiesību aktus, kas attiekušies uz darbinieku. No šā noteikuma atkāpjas gadījumā, ja attiecīgā persona skaidri un nepārprotami izsaka vēlmi, lai tiktu atlikta vecuma pabalstu piešķiršana, uz kuriem viņam būtu tiesības saskaņā ar vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem, ar noteikumu, ka laikposmi, kas pabeigti saskaņā ar šiem tiesību aktiem, nav ņemti vērā nolūkā iegūt tiesības uz pabalstu kādā citā dalībvalstī.

3. Šī nodaļa neattiecas uz pensiju palielinājumiem vai papildinājumiem attiecībā uz bērniem, vai uz bāreņu pensijām, kas piešķirtas saskaņā ar 8. nodaļu.

45. pants

Tādu apdrošināšanas laikposmu atzīšana attiecībā uz tiesību uz pabalstiem iegūšanu, saglabāšanu vai atgūšanu, kuri pabeigti saskaņā ar tiesību aktiem, kas attiekušies uz darbinieku

1. Tādas dalībvalsts kompetentā institūcija, saskaņā ar kuras tiesību aktiem tiesību uz pabalstiem iegūšana, saglabāšana vai atgūšana ir atkarīga no apdrošināšanas stāža, ciktāl nepieciešams, ņem vērā apdrošināšanas laikposmus, kas ir pabeigti saskaņā ar jebkuras dalībvalsts tiesību aktiem, tā, it kā tie būtu pabeigti saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro.

2. Ja kādas dalībvalsts tiesību aktos konkrētu pabalstu piešķiršanai paredzēts priekšnoteikums par apdrošināšanas laikposmiem,

kam jābūt pabeigtiem profesijā, uz kuru attiecas īpaša sistēma, vai, attiecīgā gadījumā, strādājot īpašā darbā, tad apdrošināšanas laikposmus, kas pabeigti saskaņā ar kādas citas dalībvalsts tiesību aktiem, ņem vērā šo pabalstu piešķiršanai vienīgi tādā gadījumā, ja tie ir pabeigti saskaņā ar šādu sistēmu vai, ja tā nav, tajā pašā profesijā vai, attiecīgi, tajā pašā darbā. Gadījumā, ja, ievērojot šādi pabeigtos laikposmus, attiecīgā persona neatbilst šo pabalstu saņemšanas nosacījumiem, šos laikposmus ņem vērā, lai piešķirtu pabalstus saskaņā ar vispārējo sistēmu vai, ja tādas nav, saskaņā ar to sistēmu, ko attiecīgi piemēro fiziska darba strādniekiem vai kalpotājiem.

3. Ja tādas dalībvalsts tiesību aktos, kur pabalsta piešķiršana ir atkarīga no tā, ka uz darbinieku attiecas tās tiesību akti, tajā laikā, kad iestājas apdrošināšanas gadījums, nav prasību par apdrošināšanas laikposmu ilgumu nedz attiecībā uz tiesībām uz pabalstu, nedz attiecībā uz pabalstu aprēķināšanu, jebkurš darbinieks, uz kuru vairs neattiecas šie tiesību akti, šīs nodaļas izpratnē uzskatāms par tādu, uz ko tie vēl attiecas apdrošināšanas gadījuma iestāšanās mirklī, ja šajā laikā uz viņu attiecas kādas citas dalībvalsts tiesību akti vai, ja tā nav, viņš var pamatot pabalstu prasījumu saskaņā ar kādas citas dalībvalsts tiesību aktiem. Tomēr šo pēdējo šie minēto nosacījumu uzskata par izpildītu 48. panta 1. punktā minētajā gadījumā.

46. pants

Pabalstu piešķiršana

1. Ja uz darba ņēmēju attiekušies kādas dalībvalsts tiesību akti un ja viņš atbilst tās nosacījumiem par tiesībām uz pabalstiem, un šajā nolūkā nav bijis jāpiemēro 45. pants, šīs dalībvalsts kompetentā institūcija saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro, nosaka pabalsta summu, kas atbilst to apdrošināšanas laikposmu kopējam ilgumam, kuri ņemami vērā saskaņā ar šādiem tiesību aktiem.

Šī institūcija arī aprēķina to pabalsta summu, ko saņemtu, ja piemērotu šā panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā izklāstītos noteikumus. Ņem vērā vienīgi lielāko no šīm abām summām.

2. Ja uz darba ņēmēju attiekušies kādas dalībvalsts tiesību akti un viņš neatbilst nosacījumiem par tiesībām uz pabalstiem, ja vien netiek ņemts vērā 45. pants, tad šīs dalībvalsts kompetentā institūcija piemēro šādus noteikumus:

a) institūcija aprēķina teorētisko pabalsta summu, ko attiecīgā persona varētu pieprasīt, ja visi tie apdrošināšanas laikposmi, kas pabeigti saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem, kuri attiekušies uz viņu, būtu pabeigti attiecīgajā valstī saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro pabalsta piešķiršanas dienā. Ja saskaņā ar šiem tiesību aktiem pabalsta summa nav atkarīga

no apdrošināšanas laikposmu ilguma, tad šo summu pieņem par teorētisko summu, kas minēta šajā apakšpunktā;

47. pants

b) šī institūcija tad nosaka faktisko pabalsta summu, balstoties uz iepriekšējā daļā minēto teorētisko summu, un proporcionāli attiecībai starp to apdrošināšanas laikposmu ilgumu, kas pirms apdrošināšanas gadījuma iestāšanās pabeigts saskaņā ar tiesību aktiem, ko šī institūcija piemēro, un kopējo apdrošināšanas laikposmu ilgumu, kas pirms apdrošināšanas gadījuma iestāšanās pabeigts saskaņā ar visu attiecīgo dalībvalstu tiesību aktiem;

c) ja kopējais apdrošināšanas laikposmu ilgums, kas pabeigts saskaņā ar visu attiecīgo dalībvalstu tiesību aktiem pirms apdrošināšanas gadījuma iestāšanās, ir lielāks nekā maksimālais laikposms, kādu pieprasa kādas no šīm dalībvalstīm tiesību akti pilna apmēra pabalsta saņemšanai, šis valsts kompetentā institūcija, piemērojot šo punktu, pabeigto laikposmu kopējā ilguma vietā ņem vērā šo maksimālo laikposmu; izmantojot šo aprēķina metodi, šai institūcijai nedrīkst uzlikt lielāka pabalsta izmaksu nekā pilna apmēra pabalsts, ko paredz tiesību akti, ko tā piemēro;

d) kārtību, kādā ņem vērā dubultos laikposmus, piemērojot šajā punktā izklāstītos aprēķina noteikumus, nosaka 97. pantā minētajā īstenošanas regulā.

3. Attiecīgajai personai ir tiesības uz to visu pabalstu summu, kas aprēķināta saskaņā ar 1. un 2. punktu, tādās robežās, ko iezīmē saskaņā ar 2. punkta a) apakšpunktu aprēķināto pabalstu lielākā teorētiskā summa.

Ja ir pārsniegta iepriekšējā daļā minētā summa, jebkura institūcija, kas piemēro 1. punktu, koriģē savu pabalstu par tādu summu, kas atbilst attiecīgā pabalsta summas proporcionālam samēram pret visu saskaņā ar 1. punktu noteikto pabalstu kopsummu.

4. Ja invaliditātes, vecuma vai apgādnieka zaudējuma pensijai tādu pabalstu kopsumma, kas pienākas no divām vai vairākām dalībvalstīm saskaņā ar 6. panta b) daļā minēto daudzpusējās sociālās nodrošinātības konvenciju, ir mazāka nekā kopsumma, kas pienāktos no šādām dalībvalstīm saskaņā ar 1. un 3. punktu, attiecīgajai personai par labu piemēro šo nodaļu.

Papildu noteikumi pabalstu aprēķināšanai

1. Lai aprēķinātu 46. panta 2. punkta a) apakšpunktā minēto teorētisko summu, piemēro šādus noteikumus:

a) ja saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem pabalstus aprēķina, ņemot par pamatu vidējo algu, vidējo iemaksu, vidējo pieaugumu vai to proporcionālo samēru, kāds apdrošināšanas laikposmos pastāvēja starp pieprasītāja bruto algu un visu to apdrošināto personu vidējo bruto algu, kas nav mācekļi, šādus vidējos skaitļus vai proporcijas nosaka šīs valsts kompetentā institūcija vienīgi uz tādu apdrošināšanas laikposmu pamata, kas pabeigti saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem, vai uz bruto algas pamata, ko attiecīgā persona saņēmusi vienīgi šajos laikposmos;

b) ja saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem pabalstus aprēķina, ņemot par pamatu algu, iemaksu vai pieaugumu summu, kompetentā institūcija nosaka algas, iemaksas un pieaugumus, kas jāņem vērā attiecībā uz apdrošināšanas laikposmiem, kuri pabeigti saskaņā ar citu dalībvalstu tiesību aktiem, ņemot par pamatu vidējās algas, iemaksas vai pieaugumus, kas reģistrēti attiecībā uz apdrošināšanas laikposmiem, kuri pabeigti saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro;

c) ja saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem pabalstus aprēķina, ņemot par pamatu standarta algu vai fiksētu summu, kompetentā institūcija tādu algu vai fiksētu summu, kas tai jāņem vērā attiecībā uz apdrošināšanas laikposmiem, kuri pabeigti saskaņā ar citu dalībvalstu tiesību aktiem, uzskata par līdzvērtīgu tai standarta algai vai fiksētajai summai vai, attiecīgā gadījumā, tādu standarta algu vai fiksētu summu vidējam lielumam, kas atbilst tiem apdrošināšanas laikposmiem, kuri pabeigti saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro;

d) ja saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem pabalstus par dažiem laikposmiem aprēķina, ņemot par pamatu algu summu, savukārt par citiem laikposmiem tos aprēķina, ņemot par pamatu standarta algu vai fiksētu summu, kompetentā institūcija attiecībā uz apdrošināšanas laikposmiem, kas pabeigti saskaņā ar citu dalībvalstu tiesību aktiem, ņem vērā algas vai fiksētas summas, kas noteiktas saskaņā ar šā punkta b) vai c) apakšpunktu vai, attiecīgā gadījumā, šo algu vai summu vidējo lielumu; ja pabalstus aprēķina, ņemot par pamatu standarta algas vai fiksētu summu par visiem tiem laikposmiem, kas pabeigti saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro, kompetentā institūcija algu, kura jāņem vērā attiecībā

uz apdrošināšanas laikposmiem, kas pabeigti saskaņā ar citu dalībvalstu tiesību aktiem, uzskata par līdzvērtīgu tādai nosacītajai algai, kura atbilst šai standarta algai vai fiksētajai summai.

2. Dalībvalsts tiesību aktus par tādu faktoru pārvērtēšanu, kuri ņemti vērā, aprēķinot pabalstus, piemēro, attiecīgā gadījumā, tādiem faktoriem, kas jāņem vērā šīs valsts kompetentajai institūcijai saskaņā ar 1. punktu, attiecībā uz apdrošināšanas laikposmiem, kas pabeigti saskaņā ar citu dalībvalstu tiesību aktiem.

3. Ja saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem pabalstu summu nosaka, ņemot vērā tādu ģimenes locekļu esamību, kas nav bērni, šīs valsts kompetentā institūcija ņem vērā arī tos attiecīgās personas ģimenes locekļus, kas dzīvo kompetentajā valstī.

48. pants

Apdrošināšanas laikposmi, kas ir mazāki par gadu

1. Neatkarīgi no 46. panta 2. punkta, ja tādu apdrošināšanas laikposmu kopējais ilgums, kuri ir pabeigti saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem, nesasniedz vienu gadu, un ja saskaņā ar šiem tiesību aktiem nav iegūti nekādi pabalsti, pamatojoties vienīgi uz šiem laikposmiem, tad šīs valsts institūcijai nav pienākums piešķirt pabalstus par šādiem laikposmiem.

2. Kompetentā institūcija katrā no pārējām attiecīgajām dalībvalstīm ņem vērā 1. punktā minētos laikposmus, lai piemērotu 46. panta 2. punktu, izņemot b) apakšpunktu.

3. Gadījumā, ja, piemērojot 1. punktu, visas attiecīgo valstu institūcijas tiktu atbrīvotas no to saistībām, pabalstus piešķir vienīgi saskaņā ar tiesību aktiem pēdējā no tām valstīm, kuru nosacījumiem persona atbilst, tā, it kā visi apdrošināšanas laikposmi, kas ir pabeigti un ņemti vērā saskaņā ar 45. panta 1. un 2. punktu, būtu pabeigti saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem.

49. pants

Pabalstu aprēķināšana, ja attiecīgā persona vienlaikus neatbilst nosacījumiem, kas izklāstīti visos tajos tiesību aktos, saskaņā ar kuriem pabeigti apdrošināšanas laikposmi

1. Ja kādā noteiktā laikā attiecīgā persona neatbilst nosacījumiem, ko visi dalībvalstu tiesību akti, kas attiekušies uz šo personu,

nosaka attiecībā uz pabalstu nodrošināšanu, ņemot vērā attiecīgā gadījumā 45. pantu, bet atbilst tikai vienam vai vairākiem no tiem, tad piemēro šādus noteikumus:

a) katra kompetentā institūcija, kura piemēro tiesību aktus, kuriem persona atbilst, aprēķina maksājamā pabalsta summu saskaņā ar 46. pantu;

b) tomēr:

i) ja attiecīgā persona atbilst vismaz divu valstu tiesību aktu nosacījumiem, neizmantojot apdrošināšanas laikposmus, kas pabeigti saskaņā ar tiem tiesību aktiem, kuru nosacījumiem tā neatbilst, šos laikposmus neņem vērā 46. panta 2. punktā;

ii) ja attiecīgā persona atbilst tikai vienas valsts tiesību aktu nosacījumiem, neizmantojot apdrošināšanas laikposmus, kas pabeigti saskaņā ar tiem tiesību aktiem, kuru nosacījumiem šī persona neatbilst, maksājamā pabalsta summu aprēķina vienīgi saskaņā ar tiem tiesību aktiem, kuru nosacījumiem tā atbilst, ņemot vērā vienīgi tos laikposmus, kas pabeigti saskaņā ar šiem tiesību aktiem.

2. Pabalstu vai pabalstus, kas piešķirti saskaņā ar vienas vai vairāku attiecīgo valstu tiesību aktiem, 1. punktā minētajā gadījumā automātiski pārrēķina saskaņā ar 46. pantu, tā, it kā persona atbilstu nosacījumiem, ko pieprasa vienas vai vairāku citu valstu tiesību akti, kam persona bijusi pakļauta, attiecīgā gadījumā ņemot vērā 45. pantu.

3. Pārrēķinu veic automātiski saskaņā ar 1. punktu un, neskarot 40. panta 2. punktu, tad, kad persona vairs neatbilst nosacījumiem, ko pieprasa vienas vai vairāku attiecīgo valstu tiesību akti.

50. pants

Papildinājuma piešķiršana gadījumā, kad visu saskaņā ar dažādu dalībvalstu tiesību aktiem maksājamo pabalstu kopsumma nesasniedz obligāto summu, ko noteikuši tās valsts tiesību akti, kurā saņēmējs dzīvo

Pabalstu saņēmējam, uz kuru attiecas šī nodaļa, tajā valstī, kurā viņš dzīvo un saskaņā ar kuras tiesību aktiem viņam pabalsts pienākas, nevar piešķirt pabalstu, kas ir mazāks par minimālo pabalstu, kurš šajos tiesību aktos paredzēts apdrošināšanas laikposmam, kas vienāds ar visiem apdrošināšanas laikposmiem, kuri ņemti vērā maksājumu veikšanai saskaņā ar iepriekšējiem šīs regulas pantiem. Šīs valsts kompetentā institūcija vajadzības gadījumā visu laiku, kamēr viņš dzīvo tās teritorijā, maksā viņam

papildinājumu, kas vienāds ar starpību starp to pabalstu kopsummu, kas saņemami saskaņā ar šo nodaļu, un minimālā pabalsta summu.

51. pants

Pabalstu revalorizācija un pārrēķināšana

1. Ja sakarā ar dzīves dārdzības pieaugumu vai pārmaiņām algu apmērā, vai citiem iemesliem, lai veiktu korekciju, attiecīgo valstu pabalstus maina par fiksētu procentu lielumu vai fiksētu summu, šādi procenti vai summa jāpiemēro tieši attiecībā uz saskaņā ar 46. pantu noteiktajiem pabalstiem bez nepieciešamības pārrēķināt saskaņā ar šo pantu.

2. No otras puses, ja maina pabalstu noteikšanas metodiku vai to aprēķināšanas noteikumus, tad pārrēķināšanu veic saskaņā ar 46. pantu.

4. NODAĻA

NELAIMES GADĪJUMI DARBĀ UN ARODSLIMĪBAS

1. iedaļa

Tiesības uz pabalstiem

52. pants

Dzīvesvieta dalībvalstī, kas nav kompetentā valsts — Vispārīgi noteikumi

Darbinieks, kas cieš nelaimes gadījumā darbā vai saslimst ar arodslimību un kas dzīvo tādā dalībvalstī, kura nav kompetentā valsts, savas dzīvesvietas valstī saņem:

- pabalstus natūrā, ko kompetentās institūcijas vārdā nodrošina dzīvesvietas institūcijai saskaņā ar tiesību aktiem, ko šī institūcija piemēro, tā, it kā viņš būtu tajā apdrošināts;
- naudas pabalstus, ko nodrošina kompetentā institūcija saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro. Vienojoties kompetentajai institūcijai un dzīvesvietas institūcijai, dzīvesvietas institūcija tomēr var nodrošināt šādus pabalstus kompetentās institūcijas vārdā saskaņā ar kompetentās valsts tiesību aktiem.

53. pants

Pārrobežu darba ņēmēji — Īpašais noteikums

Pārrobežu darba ņēmējs arī var saņemt pabalstus kompetentajā valstī. Šādus pabalstus nodrošina kompetentā institūcija saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem, tā, it kā šis darbinieks tur dzīvotu.

54. pants

Uzturēšanās vai pārcelšanās uz dzīvi kompetentajā valstī

1. Darba ņēmējs, uz kuru attiecas 52. pants un kurš uzturas kompetentajā valstī, saņem pabalstus saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem, pat ja viņš jau ir saņēmis pabalstus pirms savas uzturēšanās šeit. Tomēr šis noteikums neattiecas uz pārrobežu darba ņēmējiem.

2. Darbinieks, uz kuru attiecas 52. pants un kurš pārcēlas uz dzīvi kompetentajā valstī, saņem pabalstus saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem, pat ja viņš jau ir saņēmis pabalstus pirms savas dzīvesvietas nomaiņas.

55. pants

Uzturēšanās ārpus kompetentās valsts — Atgriešanās vai pārcelšanās uz dzīvi citā dalībvalstī pēc nelaimes gadījuma vai saslimšanas ar arodslimību — Nepieciešamība doties uz citu dalībvalsti, lai saņemtu pienācīgu ārstēšanu

1. Darba ņēmējs, kas cieš nelaimes gadījumā darbā vai saslimst ar arodslimību un:

- kas uzturas tādā dalībvalstī, kura nav kompetentā valsts; vai
- kas ir ieguvis tiesības uz pabalstiem, kuri jāmaksā kompetentajai institūcijai, un kam šī institūcija ir atļāvusi atgriezties tajā dalībvalstī, kur viņš dzīvo, vai pārcelt savu dzīvesvietu uz citu dalībvalsti; vai
- kam kompetentā institūcija ir atļāvusi doties uz citu dalībvalsti, lai saņemtu tur pienācīgu ārstēšanu;

ir tiesības:

- uz pabalstiem natūrā, ko kompetentās institūcijas vārdā nodrošina uzturēšanās vai dzīvesvietas institūcija saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro, tā, it kā viņš būtu tajā

apdrošināts, tomēr kompetentās valsts tiesību akti reglamentē laikposmu, kurā tiek nodrošināti pabalsti;

- ii) uz naudas pabalstiem, ko nodrošina kompetentā institūcija saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro. Vienojoties kompetentajai institūcijai un uzturēšanās vai dzīvesvietas institūcijai, uzturēšanās vai dzīvesvietas institūcija tomēr var nodrošināt šādus pabalstus kompetentās institūcijas vārdā saskaņā ar kompetentās valsts tiesību aktiem.

2. Atļauju, kas pieprasīta saskaņā ar šā panta 1. punkta b) apakšpunktu, var atteikt tikai tad, ja ir konstatēts, ka attiecīgās personas pārvietošanās kaitētu viņas veselības stāvoklim vai ārstēšanas saņemšanai.

Atļauju, kas pieprasīta saskaņā ar šā panta 1. punkta c) apakšpunktu, nevar atteikt, ja ieinteresētajai personai attiecīgo ārstēšanu nevar sniegt tajā dalībvalstī, kurā šī persona dzīvo.

56. pants

Nelaiemes gadījumi ceļojuma laikā

Nelaiemes gadījumu, kas notiek ceļojuma laikā tādā dalībvalstī, kura nav kompetentā valsts, uzskata par notikušu kompetentajā valstī.

57. pants

Pabalsti par arodslimībām, ja attiecīgā persona tikusi pakļauta vienam un tam pašam riskam vairākās dalībvalstīs

1. Ja persona, kas iemantojusi arodslimību, saskaņā ar divu vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem ir veikusi darbību, kas varētu būt izraisījusi šo slimību, pabalstus, ko viņš vai viņa kā apgādnieku zaudējušās personas var pieprasīt, maksā vienīgi saskaņā ar pēdējās no šīm valstīm tiesību aktiem, kuras nosacījumiem viņš atbilst, attiecīgā gadījumā ņemot vērā šā panta 2. un 3. punktu.

2. Ja saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem pabalstu piešķiršana par arodslimībām ir atkarīga no nosacījuma, ka attiecīgā slimība pirmo reizi diagnosticēta tās teritorijā, šādu nosacījumu uzskata par izpildītu, ja šī slimība pirmo reizi diagnosticēta kādā citā dalībvalstī.

3. Sklerogēnās pneimokoniozes gadījumos piemēro šādus noteikumus:

a) ja saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem pabalstu piešķiršana par arodslimībām ir atkarīga no nosacījuma, ka attiecīgā slimība diagnosticēta īpašajā termiņā pēc tam, kad bija izbeigta pēdējā darbība, kas varētu būt izraisījusi šo slimību, šis valsts kompetentā institūcija, pārbaudot laiku, kurā šāda darbība veikta, ciktāl nepieciešams, ņem vērā līdzīgas darbības, kas veiktas saskaņā ar jebkuras citas dalībvalsts tiesību aktiem, tā, it kā tās būtu veiktas saskaņā ar pirmās valsts tiesību aktiem;

b) ja saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem pabalstu piešķiršana par arodslimībām ir atkarīga no nosacījuma, ka darbība, kas varētu būt izraisījusi attiecīgo slimību, veikta noteikta ilguma laiku, šis valsts kompetentā institūcija, ciktāl nepieciešams, ņem vērā laikposmus, kuros šāda darbība veikta saskaņā ar jebkuras citas dalībvalsts tiesību aktiem, tā, it kā tā būtu veikta saskaņā ar pirmās valsts tiesību aktiem;

c) naudas pabalstu, to skaitā pensiju, izmaksas sadala starp to dalībvalstu kompetentajām institūcijām, kuru teritorijā attiecīgā persona veikusi darbību, kas varētu būt izraisījusi šo slimību. Šo sadalīšanu veic tādā proporcijā, kādā tādu vecuma apdrošināšanas laikposmu garums, kas pabeigti saskaņā ar katras valsts tiesību aktiem, attiecas pret vecuma apdrošināšanas laikposmu kopgarumu, kas pabeigti saskaņā ar visu šo valstu tiesību aktiem pabalstu uzsākšanās datumā.

4. Padome pēc Komisijas ierosinājuma vienprātīgi nosaka tās arodslimības, uz kurām attiecinā 3. punktu.

58. pants

Naudas pabalstu aprēķināšana

1. Tādas dalībvalsts kompetenta institūcija, kuras tiesību akti nosaka, ka naudas pabalstu aprēķināšanai par pamatu ņemta vidējā alga, nosaka šo vidējo algu, vienīgi atsaucoties uz tām algām, kas ir apstiprinājušās kā maksātas laikposmos, kuri pabeigti saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem.

2. Tādas dalībvalsts kompetenta institūcija, kuras tiesību akti nosaka, ka naudas pabalstu aprēķināšanai par pamatu ņemta standarta alga, nosaka šo vidējo algu, vienīgi attiecīgā gadījumā atsaucoties uz tādu standarta algu vidējo lielumu, kas atbilst laikposmiem, kuri pabeigti saskaņā ar minētajiem tiesību aktiem.

3. Tādas dalībvalsts kompetentā institūcija, saskaņā ar kuras tiesību aktiem naudas pabalsta summa mainās atkarībā no šīs ģimenes locekļu skaita, ņem vērā arī tos attiecīgās personas ģimenes locekļus, kuru dzīvesvieta atrodas citā dalībvalstī, tā, it kā viņi dzīvotu kompetentajā valstī.

59. pants

Tādas personas transportēšanas izmaksas, kas cietusi nelaimes gadījumā darbā vai slimo ar arodslimību

1. Tādas dalībvalsts kompetentā institūcija, kuras tiesību aktos ir paredzēts uzņemties tādas personas transportēšanas izmaksas, kas cietusi nelaimes gadījumā darbā vai slimo ar arodslimību, vai nu uz tās dzīvesvietu, vai slimnīcu, uzņemas šādas izmaksas līdz atbilstīgajai vietai citā dalībvalstī, kur šī persona dzīvo, ar noteikumu, ka šī institūcija iepriekš dod atļauju šādai transportēšanai, pienācīgi ņemot vērā iemeslus, kas to pamato. Šādu atļauju nepieprasa pārrobežu darbaņēmējiem.

2. Tādas dalībvalsts kompetentā institūcija, kuras tiesību aktos ir paredzēts uzņemties tādas personas mirstīgo atlieku transportēšanas izmaksas līdz apglabāšanas vietai, kas gājusi bojā nelaimes gadījumā darbā, saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro, uzņemas šādas izmaksas līdz atbilstīgajai vietai citā dalībvalstī, kur šī persona dzīvoja laikā, kad notika nelaimes gadījums.

2. iedaļa

Tādas arodslimības progresēšana, par kuru ir piešķirts pabalsts

60. pants

1. Gadījumā, kad progresē arodslimība, par kuru darbaņēmējs ir saņēmis vai saņem pabalstu saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem, piemērojami šādi noteikumi:

a) ja darbaņēmējs, saņemdamas pabalstus, nav bijis nodarbināts saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, kas varētu būt par iemeslu attiecīgās slimības izraisīšanai vai progresēšanai, pirmās dalībvalsts kompetentajai institūcijai jāsedz pabalstu

izmaksas saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro, ņemot vērā slimības progresēšanu;

b) ja darbaņēmējs, saņemdamas pabalstus, ir bijis šādi nodarbināts saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, pirmās valsts kompetentajai institūcijai jāsedz pabalstu izmaksas saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro, neņemot vērā progresēšanu. Otrās dalībvalsts kompetentā institūcija piešķir darbaņēmējam papildinājumu, kura summa ir noteikta saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro, un ir vienāda ar starpību starp pabalstu summu, kas pienākas pēc progresēšanas, un to summu, kas pienāktos pirms progresēšanas saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro, ja minētā slimība būtu izcēlusies saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem;

c) ja tādā gadījumā, uz kuru attiecas b) apakšpunkts, darbaņēmējam, kurš slimo ar sklerogēno pneimokoniozi vai ar tādu slimību, kas noteikta saskaņā ar 57. panta 4. punktu, nav tiesību uz pabalstiem saskaņā ar otrās valsts tiesību aktiem, pirmās valsts kompetentajai institūcijai jānodrošina šādi pabalsti saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro, ņemot vērā progresēšanu. Tomēr otrās valsts institūcija sedz starpības izmaksu starp tām naudas pabalstu summām, to skaitā pensijām, kas pienākas no pirmās valsts kompetentās institūcijas, ņemot vērā progresēšanu, un to atbilstīgo pabalstu summu, kuri pienāktos pirms progresēšanas.

2. Gadījumā, kad progresē arodslimība, kas izraisa 57. panta 3. punkta c) apakšpunkta piemērošanu, piemēro šādus noteikumus:

a) tai kompetentajai institūcijai, kura piešķirusi pabalstus saskaņā ar 57. panta 1. punktu, jānodrošina pabalsti saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro, ņemot vērā progresēšanu;

b) naudas pabalstu, to skaitā pensiju, izmaksas turpina savā starpā dalīt tās institūcijas, kas dalīja agrāko pabalstu izmaksas saskaņā ar 57. panta 3. punkta c) apakšpunktu. Ja persona atkal ir veikusi darbību, kas varētu izraisīt vai pasliktināt attiecīgo arodslimību, vai nu saskaņā ar tādas dalībvalsts tiesību aktiem, kurā šī persona jau bija veikusi tādu pašu darbību, vai saskaņā ar kādas citas dalībvalsts tiesību aktiem, šādas valsts kompetentā institūcija sedz starpības izmaksu starp pienākošo pabalstu summu, ņemot vērā progresēšanu, un to pabalstu summu, kas bija maksājami pirms progresēšanas.

3. iedaļa

Dažādi noteikumi

61. pants

Noteikumi par konkrētu tiesību aktu īpašu iezīmju ņemšanu vērā

1. Ja tajā dalībvalstī, kurā nokļuvis darbinieks, nav apdrošināšanas pret nelaimes gadījumiem darbā vai arodslimībām vai ja šāda apdrošināšana pastāv, bet nav institūcijas, kas būtu atbildīga par pabalstu natūrā nodrošināšanu, šos pabalstus nodrošina tā uzturēšanās vai dzīvesvietas institūcija, kas ir atbildīga par pabalstu natūrā nodrošināšanu slimības gadījumā.

2. Ja saskaņā ar kompetentās dalībvalsts tiesību aktiem pabalstu natūrā saņemšana pilnīgi bez maksas ir atkarīga no nosacījuma par darba devēja organizētā medicīnas dienesta izmantošanu, tad pabalstus natūrā, ko nodrošina 52. pantā un 55. panta 1. punktā minētajos gadījumos, uzskata par tādiem, ko nodrošina šāds medicīnas dienests.

3. Ja kompetentās valsts tiesību aktos ir iekļauta sistēma attiecībā uz darba devēja pienākumiem, tad pabalstus natūrā, ko nodrošina 52. pantā un 55. panta 1. punktā minētajos gadījumos, uzskata par tādiem, ko nodrošina pēc kompetentās institūcijas pieprasījuma.

4. Ja tās sistēmas būtība, kas attiecas uz kompensāciju par nelaiemes gadījumu darbā, kompetentajā valstī nav tāda pati kā obligātajai apdrošināšanai, tad pabalstus natūrā tiešā veidā nodrošina darba devējs vai iesaistītais apdrošinātājs.

5. Ja kādas dalībvalsts tiesību akti tieši vai netieši nosaka, ka nelaiemes gadījumi darbā vai arodslimības, kas radušās vai apstiprinājušās agrāk, jāņem vērā, lai novērtētu darba nespējas pakāpi, šīs valsts kompetentā institūcija arī ņem vērā tādus nelaimes gadījumus darbā vai arodslimības, kas radušās vai apstiprinājušās agrāk saskaņā ar kādas citas dalībvalsts tiesību aktiem, tā, it kā tās būtu radušās un apstiprinājušās saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro.

62. pants

Sistēma, kas piemērojama tad, ja uzturēšanās vai dzīvesvietas valstī pastāv vairākas sistēmas — Maksimālais pabalstu termiņš

1. Ja uzturēšanās vai dzīvesvietas valsts tiesību aktos ir vairākas apdrošināšanas sistēmas, darba ņēmējiem, uz kuriem attiecas

52. pants vai 55. panta 1. punkts, piemērojami tās sistēmas noteikumi, kas attiecas uz fiziska darba strādniekiem tērauda rūpniecībā. Tomēr tad, ja minētie tiesību akti ietver īpašu sistēmu rakstuvju un līdzīgu uzņēmumu strādniekiem, šādas sistēmas noteikumi piemērojami šai darba ņēmēju kategorijai, ja šādas sistēmas piemērošana ietilpst tās uzturēšanās vai dzīvesvietas institūcijas kompetencē, kurai iesniegts pieteikums.

2. Ja kādas dalībvalsts tiesību aktos ir noteikts maksimālais termiņš, cik ilgi var piešķirt pabalstus, tā institūcija, kura piemēro šos tiesību aktus, var ņemt vērā jebkuru laikposmu, kura laikā citas dalībvalsts institūcija jau ir nodrošinājusi pabalstus.

4. iedaļa

Institūciju savstarpējie norēķini

63. pants

1. Kompetentajām institūcijām ir jākompensē pabalstu natūrā summa, kas nodrošināta to vārdā saskaņā ar 52. pantu un 55. panta 1. punktu.

2. Šā panta 1. punktā minētās kompensācijas nosaka un veic saskaņā ar 97. pantā minētajā īstenošanas regulā paredzēto kārtību, balstoties uz faktisko izdevumu pamatojumu.

3. Divas vai vairākas dalībvalstis vai šo valstu kompetentas iestādes var noteikt citu kompensācijas kārtību, kā arī var atteikties no jebkādiem kompensācijas norēķiniem to jurisdikcijā esošo institūciju starpā.

5. NODAĻA

APBEDIŠANAS PABALSTI

64. pants

Apdrošināšanas laikposmu summēšana

Tādas dalībvalsts kompetentā institūcija, saskaņā ar kuras tiesību aktiem tiesību uz apbedīšanas pabalstiem iegūšana, saglabāšana vai atgūšana ir atkarīga no apdrošināšanas stāža, ciktāl nepieciešams, ņem vērā apdrošināšanas laikposmus, kas ir pabeigti saskaņā ar kādas citas dalībvalsts tiesību aktiem, tā, it kā tie būtu pabeigti saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro.

65. pants

Tiesības uz pabalstiem gadījumā, kad nāve iestājas vai kad tā persona, kam ir tiesības uz pabalstiem, dzīvo dalībvalstī, kura nav kompetentā valsts

1. Ja darba ņēmējs, pensionārs vai pensijas pieprasītājs, vai kāds viņa ģimenes loceklis nomirst tādā dalībvalstī, kas nav kompetentā valsts, tad uzskata, ka nāve iestājusies kompetentajā valstī.

2. Kompetentajai institūcijai jāpiešķir apbedīšanas pabalsti, kas maksājami saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro, pat ja persona, kam ir tiesības uz pabalstu, dzīvo tādā dalībvalstī, kas nav kompetentā valsts.

3. Šā panta 1. un 2. punktu piemēro arī tad, ja nāves cēlonis bijis nelaimes gadījums darbā vai arodslimība.

66. pants

Pabalstu nodrošināšana gadījumā, kad nomirst pensionārs, kurš dzīvoja citā dalībvalstī nekā tā, kuras institūcija bija atbildīga par pabalstu natūrā nodrošināšanu

Gadījumā, ja nomirst pensionārs, kam bija tiesības saņemt pensiju vai pensijas saskaņā ar vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem un kas dzīvoja citā dalībvalstī nekā tā, kuras institūcija bija atbildīga par pabalstu natūrā nodrošināšanu viņam saskaņā ar 28. pantu, tad apbedīšanas pabalstus, kas maksājami saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro, nodrošina šī institūcija uz sava rēķina, tā, it kā pensionārs nāves brīdī būtu dzīvojis šīs institūcijas dalībvalstī.

Iepriekšējo daļu analogiski piemēro pensionāra ģimenes locekļiem.

atgūšana ir atkarīga no nosacījuma par apdrošināšanas laikposmu pabeigšanu, ciktāl nepieciešams, ņem vērā tādus apdrošināšanas vai nodarbinātības laikposmus, kas pabeigti saskaņā ar kādas citas dalībvalsts tiesību aktiem, tā, it kā tie būtu laikposmi, kas pabeigti saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro, tomēr ar noteikumu, ka šie nodarbinātības laikposmi būtu bijuši uzskatāmi par apdrošināšanas laikposmiem, ja tie būtu pabeigti saskaņā ar šiem tiesību aktiem.

2. Tādas dalībvalsts kompetentā institūcija, saskaņā ar kuras tiesību aktiem tiesību uz pabalstiem iegūšana, saglabāšana vai atgūšana ir atkarīga no darba stāža, ciktāl nepieciešams, ņem vērā tādus apdrošināšanas vai nodarbinātības laikposmus, kas ir pabeigti saskaņā ar kādas citas dalībvalsts tiesību aktiem, tā, it kā tie būtu tādi nodarbinātības laikposmi, kas pabeigti saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro.

3. Izņemot gadījumus, kas minēti 71. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) ievilkumā un b) apakšpunkta ii) ievilkumā, 1. un 2. punkta piemērošana ir atkarīga no nosacījuma, lai attiecīgā personā būtu vēlākajā no reizēm pabeigusi:

— šā panta 1. punkta gadījumā — apdrošināšanas laikposmus,

— šā panta 2. punkta gadījumā — nodarbinātības laikposmus,

atbilstīgi tiem tiesību aktiem, saskaņā ar kuriem šie pabalsti ir pieprasīti.

4. Ja tā laikposma ilgums, kurā var piešķirt pabalstus, ir atkarīgs no apdrošināšanas vai nodarbinātības laikposma ilguma, attiecīgi piemēro 1. vai 2. punktu.

6. NODAĻA

BEZDARBS

1. iedaļa

Kopēji noteikumi

67. pants

Apdrošināšanas vai nodarbinātības laikposmu summēšana

1. Tādas dalībvalsts kompetentā institūcija, saskaņā ar kuras tiesību aktiem tiesību uz pabalstiem iegūšana, saglabāšana vai

68. pants

Pabalstu aprēķināšana

1. Tādas dalībvalsts kompetentā institūcija, kuras tiesību akti paredz, ka pabalstu aprēķināšanai par pamatu jāņem iepriekšējās algas summa, ņem vērā tikai tādu algu, ko attiecīgā persona saņēma par savu pēdējo nodarbinātību šajā valstī. Tomēr, ja attiecīgā persona savas pēdējās nodarbinātības laikā šajā valstī atradusies mazāk nekā četras nedēļas, pabalstus aprēķina, ņemot par pamatu parasto algu, kas vietā, kur bezdarbnieks dzīvo vai uzturas, atbilst nodarbinātībai, kas ir līdzvērtīga vai līdzīga viņa pēdējai nodarbinātībai citā dalībvalstī.

2. Tādas dalībvalsts kompetentā institūcija, saskaņā ar kuras tiesību aktiem pabalstu summa mainās atkarībā no šīs ģimenes locekļu skaita, ņem vērā arī tos attiecīgās personas ģimenes locekļus, kuru dzīvesvieta atrodas citā dalībvalstī, tā, it kā viņi dzīvotu

kompetentajā valstī. Šo noteikumu nepiemēro, ja ģimenes locekļu dzīvesvietas valstī kādai citai personai ir tiesības uz bezdarbnieka pabalstiem, kuru aprēķināšanai ir ņemti vērā šie ģimenes locekļi.

2. iedaļa

Bezdarbnieki, kas dodas uz dalībvalsti, kura nav kompetentā valsts

69. pants

Nosacījumi un ierobežojumi tiesību uz pabalstiem saglabāšanai

1. Darba ņēmējs, kurš ir pilnīgs bezdarbnieks un kurš atbilst dalībvalsts tiesību aktu nosacījumiem par tiesībām uz pabalstiem, un kurš dodas uz vienu vai vairākām citām dalībvalstīm, lai meklētu tur darbu, saglabā tiesības uz šādiem pabalstiem saskaņā ar šeit norādītajiem nosacījumiem un šeit norādītajās robežās:

- a) pirms aizbraukšanas viņam jābūt reģistrētam kompetentās valsts nodarbinātības dienestā kā darba meklētājam un vismaz četras nedēļas kopš palikšanas bez darba jābūt bijušam tā rīcībā. Kompetentie dienesti vai institūcijas tomēr var atļaut viņam aizbraukt pirms šāda termiņa beigām;
- b) viņam jāreģistrējas kā darba meklētājam katras tādas dalībvalsts nodarbinātības dienestā, uz kuriem viņš dodas, un jābūt pakļautam tur organizētajai pārbaudes kārtībai. Šo nosacījumu uzskata par izpildītu attiecībā uz laikposmu pirms reģistrēšanās, ja attiecīgā persona ir reģistrējusies septiņu dienu laikā kopš dienas, kad pārstāja būt tās valsts nodarbinātības dienestu rīcībā, no kuras aizbrauca. Izņēmuma gadījumos kompetentie dienesti vai institūcijas var pagarināt šo termiņu;
- c) tiesības uz pabalstiem turpina saglabāties ne vairāk kā trīs mēnešus kopš dienas, kad attiecīgā persona pārstājusi būt tās valsts nodarbinātības dienestu rīcībā, no kuras tā aizbrauca, ar noteikumu, ka kopējais pabalstu ilgums nepārsniedz to pabalstu ilgumu, uz kādu šai personai bija tiesības saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem. Turklāt sezonas strādniekiem šādu ilgumu var ierobežot līdz tādām laikposmam, kas atļauts līdz tās sezonas beigām, attiecībā uz kuru viņš bija pieņemts darbā.

2. Ja attiecīgā persona atgriežas kompetentajā valstī, pirms ir beidzies laikposms, kurā tai ir tiesības uz pabalstiem saskaņā ar 1. punkta c) apakšpunktu, šai personai joprojām ir tiesības uz pabalstiem saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem; šī persona zaudē visas tiesības uz pabalstiem saskaņā ar kompetentās valsts tiesību aktiem, ja neatgriežas, pirms ir beidzies šis termiņš. Izņēmuma gadījumos kompetentie dienesti vai institūcijas var pagarināt šo termiņu.

3. Uz šā panta 1. punktu var atsaukties tikai vienu reizi starp diviem nodarbinātības laikposmiem.

4. Ja kompetentā valsts ir Beļģija, bezdarbnieks, kurš tur atgriežas pēc tam, kad beidzies trīs mēnešu laikposms, kas noteikts šā panta 1. punkta c) apakšpunktā, neatbilst pabalstu piešķiršanas nosacījumiem šajā valstī, kamēr viņš nav bijis tur nodarbināts vismaz trīs mēnešus.

70. pants

Noteikumi par pabalstiem un kompensācijām

1. Šīs regulas 69. panta 1. punktā minētajā gadījumā pabalstus nodrošina katras tādas valsts institūcijas, uz kurieni bezdarbnieks dodas darba meklējumos.

Tādas dalībvalsts kompetentajai institūcijai, kuras tiesību akti attiekušies uz šo darba ņēmēju viņa pēdējās nodarbinātības laikā, ir jāatmaksā šādu pabalstu summa.

2. Šā panta 1. punktā minētās kompensācijas nosaka un veic saskaņā ar 97. pantā minētajā īstenošanas regulā paredzēto kārtību, par pamatu ņemot faktiskos izdevumus vai kopsummas maksājumus.

3. Divas vai vairākas dalībvalstis vai šo valstu kompetentās iestādes var noteikt citu kompensācijas kārtību, kā arī var atteikties no jebkādiem kompensācijas norēķiniem to jurisdikcijā esošo institūciju starpā.

3. iedaļa

Bezdarbnieki, kas savas pēdējās nodarbinātības laikā dzīvojuši dalībvalstī, kura nav kompetentā valsts

71. pants

1. Bezdarbnieks, kas savas pēdējās nodarbinātības laikā dzīvoja kādā dalībvalstī, kura nav kompetentā valsts, saņem pabalstus saskaņā ar šādiem noteikumiem:

- a) i) pārrobežu darba ņēmējs, kurš ir daļēji vai periodiski bez darba tajā uzņēmumā, kas viņu nodarbina, saņem pabalstus saskaņā ar kompetentās valsts tiesību aktiem, tā, it kā viņš dzīvotu šajā valstī; šos pabalstus nodrošina kompetentā institūcija;

7. NODAĻA

ĢIMENES PABALSTI UN ĢIMENES PIEMAKSAS DARBINIEKIEM UN BEZDARBNIEKIEM

1. iedaļa

Kopēji noteikumi

72. pants

- ii) pārrobežu darba ņēmējs, kurš ir pilnīgs bezdarbnieks, saņem pabalstus saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā viņš dzīvo, tā, it kā uz viņu būtu attiekušies šie tiesību akti viņa pēdējās nodarbinātības laikā; dzīvesvietas institūcija nodrošina šādus pabalstus uz sava rēķina;

Nodarbinātības laikposmu summēšana

Ja kādas dalībvalsts tiesību aktos tiesību iegūšanai uz pabalstiem paredzēts priekšnoteikums par nodarbinātības laikposmu pabeigšanu, šis valsts kompetentā institūcija, ciktāl nepieciešams, ņem vērā tādus nodarbinātības laikposmus, kas pabeikti jebkurā citā dalībvalstī, tā, it kā tie būtu pabeikti saskaņā ar tās tiesību aktiem.

2. iedaļa

Darba ņēmēji un bezdarbnieki, kuru ģimenes dzīvo dalībvalstī, kas nav kompetentā valsts

73. pants

- ii) darba ņēmējs, kurš nav pārrobežu darba ņēmējs un kurš ir pilnīgs bezdarbnieks, un kurš ir pieteicies būt nodarbinātības dienestu rīcībā tajā dalībvalstī, kur viņš dzīvo, vai kurš atgriežas šajā valstī, saņem pabalstus saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem tā, it kā viņš šeit būtu bijis nodarbināts visvēlāk; dzīvesvietas institūcija nodrošina šādus pabalstus uz sava rēķina. Tomēr gadījumā, ja šādam darba ņēmējam iestājas tiesības uz pabalstiem uz tās dalībvalsts kompetentās institūcijas rēķina, kuras tiesību aktiem viņš bija pakļauts visvēlāk, viņš saņem pabalstus saskaņā ar 69. pantu. Pabalstu saņemšana saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem, kurā viņš dzīvo, tiek apturēta uz jebkuru laikposmu, kurā bezdarbnieks saskaņā ar 69. pantu var iesniegt prasību attiecībā uz pabalstiem saskaņā ar tiem tiesību aktiem, kam viņš bija pakļauts visvēlāk.

Darba ņēmēji

1. Darba ņēmējam, uz kuru attiecas kādas dalībvalsts, bet ne Francijas, tiesību akti, ir tiesības uz ģimenes pabalstiem, ko paredz pirmās dalībvalsts tiesību akti, tādēļ viņa ģimenes locekļiem, kas dzīvo kādā citā dalībvalstī, tā, it kā viņi dzīvotu pirmajā valstī.

2. Darba ņēmējam, uz kuru attiecas Francijas tiesību akti, ir tiesības attiecībā uz tādēļ viņa ģimenes locekļiem, kuri dzīvo kādā dalībvalstī, bet ne Francijā, uz ģimenes piemaksām, ko paredz šādas dalībvalsts tiesību akti; darba ņēmējam jāatbilst nosacījumiem par nodarbinātību, uz kuriem balstās Francijas tiesību akti par tiesībām uz šādiem pabalstiem.

3. Tomēr darba ņēmējam, uz kuru attiecas Francijas tiesību akti saskaņā ar 14. panta 1. punkta a) apakšpunktu, ir tiesības uz ģimenes pabalstiem, ko paredz Francijas tiesību akti un kas ir izklāstīti V pielikumā, par viņa ģimenes locekļiem, kas viņam seko uz to dalībvalsti, kur viņš tiek norīkots.

2. Bezdarbnieks laikā, kamēr viņam ir tiesības uz pabalstiem saskaņā ar šā panta 1. punkta a) apakšpunkta i) ievilkumu vai b) apakšpunkta i) ievilkumu, nevar iesniegt prasību par pabalstiem saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā viņš dzīvo.

74. pants

Bezdarbnieki

1. Bezdarbniekam, kurš saņem bezdarbnieka pabalstus saskaņā ar kādas dalībvalsts, bet ne Francijas, tiesību aktiem, ir tiesības uz ģimenes pabalstiem, ko paredz pirmās dalībvalsts tiesību akti, tādiem viņa ģimenes locekļiem, kas dzīvo kādā citā dalībvalstī, tā, it kā viņi dzīvotu pirmajā valstī.

2. Bezdarbniekam, kurš saņem bezdarbnieka pabalstus saskaņā ar Francijas tiesību aktiem, ir tiesības attiecībā uz tādiem viņa ģimenes locekļiem, kas dzīvo kādā dalībvalstī, bet ne Francijā, uz ģimenes piemaksām, ko paredz tās valsts tiesību akti, kurā dzīvo šie ģimenes locekļi.

75. pants

Noteikumi par pabalstiem un atmaksāšanu

1. a) Gadījumos, kas minēti 73. panta 1. un 3. punktā, ģimenes pabalstus nodrošina tās valsts kompetentā institūcija, kuras tiesību akti attiecas uz darba ņēmēju, un gadījumā, kas minēts 74. panta 1. punktā, tos nodrošina tās valsts kompetentā institūcija, saskaņā ar kuras tiesību aktiem bez darba palikušais darba ņēmējs saņem bezdarbnieka pabalstus. Tos nodrošina saskaņā ar noteikumiem, ko piemēro šāda institūcija, ja fiziskā vai juridiskā persona, kurai maksājami šādi pabalsti, uzturas, dzīvo vai atrodas kompetentajā valstī vai citā dalībvalstī;

b) tomēr gadījumā, ja tā persona, kurai būtu nodrošināmi ģimenes pabalsti, neizmanto tos ģimenes locekļu uzturēšanai, kompetentā institūcija atbilstīgi tās pienākumiem nodrošina minētos pabalstus tai fiziskajai vai juridiskajai personai, kura faktiski uztur ģimenes locekļus, kā to pietiekusi un pārstāv viņu dzīvesvietas institūcija vai tā institūcija vai organizācija, ko šim nolūkam norīkojusi viņu dzīvesvietas kompetentā institūcija;

c) divas vai vairākas dalībvalstis saskaņā ar 8. pantu var vienoties par to, ka kompetentā institūcija nodrošina ģimenes pabalstus, kas saskaņā ar vienas vai vairāku valstu tiesību aktiem maksājami fiziskām vai juridiskām personām, kuras faktiski uztur šos ģimenes locekļus, vai nu tiešā veidā, vai ar viņu dzīvesvietas institūcijas starpniecību.

2. a) Gadījumos, kas minēti 73. panta 2. punktā un 74. panta 2. punktā, ģimenes piemaksas nodrošina ģimenes locekļu dzīvesvietas institūcija saskaņā ar tiesību aktiem, ko šī institūcija piemēro;

b) tomēr gadījumā, ja saskaņā ar šiem tiesību aktiem ģimenes piemaksas jānodrošina darba ņēmējam, iepriekšējā apakšpunktā minētā institūcija izmaksā šādas piemaksas fiziskajām vai juridiskajām personām, kas faktiski uztur ģimenes locekļus viņu dzīvesvietā vai, attiecīgā gadījumā, tiešā veidā ģimenes locekļiem;

c) kompetentā institūcija atmaksā pilnu to piemaksu summu, kas nodrošinātas saskaņā ar iepriekšējiem apakšpunktiem. Kompensācijas nosaka un veic saskaņā ar 97. pantā minētajā īstenošanas regulā paredzēto kārtību.

76. pants

Prioritātes noteikumi gadījumos, kad pārklājas tiesības uz ģimenes pabalstiem vai ģimenes piemaksām saskaņā ar 73. un 74. pantu saistībā ar brīvās profesijas darbību vai arodu ģimenes locekļu dzīvesvietas valstī

Tiesības uz ģimenes pabalstiem vai ģimenes piemaksām saskaņā ar 73. un 74. pantu tiek apturētas, ja sakarā ar brīvās profesijas darbību vai arodu ģimenes pabalsti vai ģimenes piemaksas ir arī maksājami saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā dzīvo ģimenes locekļi.

8. NODAĻA

PABALSTI PENSIONĀRU APGĀDĪBĀ ESOŠIEM BĒRNIEM UN BĀRĒNIEM

77. pants

Pensionāru apgādībā esoši bērni

1. Šajā pantā termins "pabalsti" nozīmē ģimenes piemaksas personām, kas saņem vecuma pensiju, invaliditātes pensiju vai pensiju par nelaimes gadījumu darbā vai par arodslimību, un šādu pensiju palielinājumus vai papildinājumus pie šādām pensijām attiecībā uz šādu pensionāru bērniem, izņemot tādas papildinājumus, kas piešķirti saskaņā ar apdrošināšanas sistēmām pret nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām.

2. Pabalstus piešķir saskaņā ar šādiem noteikumiem, neatkarīgi no tā, kurā valstī dzīvo pensionārs vai bērni:

- a) pensionāram, kurš saņem pensiju saskaņā tikai ar vienas dalībvalsts tiesību aktiem — saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kura ir atbildīga par pensiju;
- b) pensionāram, kurš saņem pensiju saskaņā ar vairāk nekā vienas dalībvalsts tiesību aktiem:
 - i) saskaņā ar jebkuras šādas dalībvalsts tiesību aktiem, kurā viņš dzīvo, ar noteikumu, ka, attiecīgā gadījumā ņemot vērā 79. panta 1. punkta a) apakšpunktu, tiesības uz vienu no 1. punktā minētajiem pabalstiem ir iegūtas saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem; vai
 - ii) citos gadījumos saskaņā ar tiem tiesību aktiem, atbilstīgi kuriem viņš ir pabeidzis garāko apdrošināšanas laikposmu, ar noteikumu, ka attiecīgā gadījumā ņemot vērā 79. panta 1. punkta a) apakšpunktu, tiesības uz vienu no i) daļā minētajiem pabalstiem ir iegūtas saskaņā ar šādiem tiesību aktiem; ja saskaņā ar šādiem tiesību aktiem nav iegūtas tiesības uz pabalstu, tad nosacījumus šādu tiesību iegūšanai saskaņā ar citu attiecīgo valstu tiesību aktiem izskata tādu apdrošināšanas laikposmu garumu dilstošā secībā, kuri pabeigti saskaņā ar šo valstu tiesību aktiem.

Tomēr tie dalībvalsts tiesību akti, kas piemērojami attiecībā uz noteikumiem par 77. pantā minētajiem pabalstiem pensionāru bērniem, turpina būt piemērojami pēc minētā pensionāra nāves attiecībā uz noteikumiem par pabalstiem viņa bāreņiem.

79. pants

78. pants

Bāreņi

1. Šajā pantā termins “pabalsti” nozīmē vienreizējus ģimenes pabalstus un, attiecīgā gadījumā, papildu vai īpašus pabalstus bāreņiem un bāreņu pensijas, izņemot tādas, kas piešķirtas saskaņā ar apdrošināšanas sistēmām pret nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām.

2. Bāreņu pabalstus piešķir saskaņā ar šādiem noteikumiem, neatkarīgi no tā, kurā dalībvalstī dzīvo vai atrodas bārenis vai tā fiziskā vai juridiskā persona, kas viņu faktiski uztur:

- a) tāda nomiruša darba ņēmēja bārenim, uz kuru attiekušies vienas dalībvalsts tiesību akti, vienīgi saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem;
- b) tāda nomiruša darba ņēmēja bārenim, uz kuru attiekušies vairāku dalībvalstu tiesību akti:

Kopīgie noteikumi par pabalstiem pensionāru apgādībā esošiem bērniem un bāreņiem

1. Pabalstus 77. un 78. panta nozīmē saskaņā ar tiesību aktiem, kas noteikti, piemērojot minētos pantus, nodrošina tā institūcija, kas ir atbildīga par šādu tiesību aktu administrēšanu, uz sava rēķina tā, it kā uz pensionāru vai nomirušo darba ņēmēju būtu attiekušies vienīgi kompetentās valsts tiesību akti.

Tomēr:

- a) ja šie tiesību akti nosaka, ka tiesību uz pabalstiem iegūšana, saglabāšana vai atgūšana ir atkarīga no apdrošināšanas laikposmu vai nodarbinātības laikposmu ilguma, šādus ilgumus nosaka, attiecīgā gadījumā ņemot vērā 45. vai 72. pantu;
- b) ja šie tiesību akti nosaka, ka pabalstu summu aprēķina, pamatojoties uz pensijas lielumu, vai tā ir atkarīga no apdrošināšanas laikposmu ilguma, šo pabalstu summu aprēķina, balstoties uz teorētisko summu, kas noteikta saskaņā ar 46. panta 2. punktu.

2. Gadījumā, kad, piemērojot 77. panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) ievilkumā un 78. panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) ievilkumā izklāstītos noteikumus, atbildīgas kļūtu vairākas dalībvalstis, pastāvot vienādam apdrošināšanas laikposmu ilgumam, pabalstus 77. vai, attiecīgi, 78. panta nozīmē piešķir saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuri uz darba ņēmēju attiekušies visvēlāk.

3. Tiesības uz pabalstiem, kas pienākas saskaņā ar 2. punktu un 77. un 78. pantu, aptur, ja bērniem iestājas tiesības uz ģimenes pabalstiem vai ģimenes piemaksām saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem sakarā ar profesionālu darbību vai arodu. Šādā gadījumā attiecīgās personas uzskata par darba ņēmēja ģimenes locekļiem.

IV SADAĻA

MIGRĒJOŠO DARBA ŅĒMĒJU SOCIĀLĀ NODROŠINĀJUMA ADMINISTRATĪVĀ KOMISIJA

80. pants

Komisijas sastāvs un darba metodes

1. Pie Eiropas Kopienu Komisijas izveido Migrējošo darba ņēmēju sociālā nodrošinājuma administratīvo komisiju (še turpmāk "Administratīvā komisija"), kuru veido katras dalībvalsts valdības pārstāvis, kuram vajadzības gadījumā palīdz eksperti padomdevēji. Eiropas Kopienu Komisijas pārstāvis apmeklē Administratīvās komisijas sanāksmes padomdevēja statusā.

2. Administratīvajai komisijai tehniskos jautājumos palīdz Starptautiskā darba organizācija saskaņā ar nolūkiem, ko šajā nolūkā noslēgusi Eiropas Ekonomikas kopiena un Starptautiskā darba organizācija.

3. Administratīvās komisijas noteikumus sastāda, savstarpēji vienojoties tās dalībniekiem.

Lēmumus 81. panta a) punktā minēto jautājumu skaidrojumā pieņem vienprātīgi. Tiem piešķir pienācīgu publicitāti.

4. Sekretariāta pakalpojumus Administratīvajai komisijai nodrošina Eiropas Kopienu Komisija.

81. pants

Administratīvās komisijas uzdevumi

Administratīvajai komisijai ir šādi pienākumi:

- a) nodarboties ar visiem administratīviem jautājumiem un to jautājumu skaidrojumu, kas rodas no šīs regulas un tai sekojošām regulām, vai no jebkura noslēgtā nolīguma vai vienošanās, neskarot attiecīgo iestāžu, institūciju un personu tiesības izmantot procedūras un tiesu iestādes, kas paredzētas dalībvalstu tiesību aktos, šajā regulā vai Līgumā;
- b) pēc kompetento iestāžu, institūciju un dalībvalstu tiesu pieprasījuma veikt visus dokumentu tulkojumus attiecībā uz šīs regulas īstenošanu, un jo īpaši tulkojumus prasījumiem, ko iesniegušas personas, kurām var būt tiesības uz pabalstu saskaņā ar šo regulu;
- c) veicināt un attīstīt sadarbību starp dalībvalstīm sociālā nodrošinājuma jautājumos, jo īpaši attiecībā uz veselības aizsardzību un sociāliem jautājumiem kopīgās interesēs;
- d) veicināt un attīstīt sadarbību starp dalībvalstīm, lai, ievērojot administratīvo pārvaldes metožu attīstību, paātrinātu pabalstu piešķiršanu, jo īpaši tādu pabalstu piešķiršanu, kas saskaņā ar šo regulu pienākas invaliditātes, vecuma un nāves (pensijas) gadījumā;
- e) apkopot tos faktorus, kas jāņem vērā, lai izveidotu norēķinus attiecībā uz izmaksām, kuras saskaņā ar šo regulu jāsedz dalībvalstu institūcijai, un pieņemt gada norēķinus starp minētajām institūcijām;
- f) uzņemties citas funkcijas, kas atbilst tās kompetencei saskaņā ar šo regulu un turpmākajām regulām vai jebkādu nolīgumu un vienošanos;
- g) iesniegt Eiropas Ekonomikas kopienu Komisijai priekšlikumus turpmāku regulu izstrādāšanai un šīs un turpmāko regulu pārskatīšanai.

V SADAĻA

MIGRĒJOŠO DARBA ŅĒMĒJU SOCIĀLĀ NODROŠINĀJUMA KONSULTATĪVĀ KOMITEJA

82. pants

Komitejas izveidošana, sastāvs un darba metodes

1. Ar šo tiek izveidota Migrējošo darba ņēmēju sociālā nodrošinājuma konsultatīvā komiteja (še turpmāk saukta "Konsultatīvā komiteja"), kurā ir trīsdesmit seši locekļi, to skaitā no katras dalībvalsts:

- a) divi valdības pārstāvji, no kuriem vismaz vienam jābūt Administratīvās komisijas loceklim;
- b) divi arodbiedrību pārstāvji;
- c) divi darba devēju organizāciju pārstāvji.

Katrai no iepriekš minētajām kategorijām norīko vietnieku attiecībā uz katru dalībvalsti.

2. Konsultatīvās komitejas locekļus un viņu vietniekus ieceļ Padome, kura, izvēloties pārstāvjus no arodbiedrībām un darba devēju organizācijām, cenšas Komitejā panākt attiecīgo pieteikumu dažādo nozaru pārstāvniecību.

Komisijas locekļu un viņu vietnieku sarakstu Padome publicē Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī.

3. Komitejas locekļu un viņu vietnieku pilnvaru termiņš ir divi gadi. Viņus var iecelt amatā atkārtoti. Pilnvaru laikam beidzoties, locekļi un viņu vietnieki paliek amatā līdz viņu aizstāšanai vai atkārtotai iecelšanai.

4. Konsultatīvās komitejas priekšsēdētājs ir Komisijas loceklis vai viņa pārstāvis. Priekšsēdētājs nebalso.

5. Konsultatīvā komiteja sapulcējas vismaz reizi gadā. To sasauk priekšsēdētājs vai nu pēc savas ierosmes, vai pēc viņam iesniegta vismaz vienas trešdaļas locekļu rakstiska pieteikuma. Šādā pieteikumā jābūt konkrētiem priekšlikumiem attiecībā uz dienas kārtību.

6. Pēc priekšsēdētāja ierosinājuma Konsultatīvā komiteja var nolemt izņēmuma apstākļos izmantot jebkuras tādas personas vai organizāciju pārstāvja padomus, kam ir liela pieredze sociālā nodrošinājuma jautājumos. Turklāt Komiteja saņem tehnisko palīdzību no Starptautiskās darba organizācijas ar tādiem pašiem nosacījumiem kā Administratīvā komisija, ņemot par pamatu nolīgumu, kas noslēgts starp Eiropas Ekonomikas kopienų un Starptautisko darba organizāciju.

7. Konsultatīvās komitejas atzinumos un priekšlikumos jābūt izklāstītiem tiem iemesliem, ar ko tie pamatoti. Tos pieņem ar absolūto balsu vairākumu.

Komiteja ar tās locekļu vairākumu sastāda savu reglamentu, ko apstiprina Padome pēc tam, kad saņemts Komisijas atzinums.

8. Sekretariāta pakalpojumus Konsultatīvajai komitejai nodrošina Eiropas Kopienų komisija.

83. pants

Konsultatīvās komitejas uzdevumi

Konsultatīvā komiteja ir pilnvarota pēc Eiropas Ekonomikas kopienų vai Administratīvās komisijas pieprasījuma vai pēc savas ierosmes:

- a) pārbaudīt vispārējus jautājumus vai principiālus jautājumus un problēmas, kas rodas no tādas regulas īstenošanas, kas pieņemta sakarā ar Līguma 51. pantu;
- b) sniegt lietās atzinumus Administratīvajai komisijai un jebkādas regulu pārskatīšanas priekšlikumus.

VI SADAĻA

DAŽĀDI NOTEIKUMI

84. pants

Sadarbība starp kompetentām iestādēm

1. Dalībvalstu kompetentās iestādes sniedz cita citai visu informāciju, kas attiecas uz:

- a) pasākumiem, kuri veikti šīs regulas īstenošanai;
- b) pārmaiņām to tiesību aktos, kuras varētu ietekmēt šīs regulas īstenošanu.

2. Šīs regulas īstenošanas nolūkā dalībvalstu iestādes un institūcijas atvēl savus birojus un rīkojas tā, it kā īstenotu pašas savus tiesību aktus. Minēto iestāžu un institūciju sniegtā administratīvā palīdzība parasti ir bez maksas. Tomēr dalībvalstu kompetentas iestādes var vienoties par noteiktu izdevumu kompensēšanu.

3. Šīs regulas īstenošanas nolūkā dalībvalstu iestādes un institūcijas var tieši sazināties cita ar citu un ar attiecīgajām personām vai viņu pārstāvjiem.

4. Dalībvalsts iestādes, institūcijas un tiesu iestādes nevar noraidīt prasības vai citus tām iesniegtus dokumentus, kā pamatu minot to, ka tie ir rakstīti kādas citas dalībvalsts oficiālajā valodā. Tās attiecīgā gadījumā izmanto 81. panta b) punktu.

85. pants

Atbrīvojumi no nodokļiem vai to samazinājums — Atbrīvojums no autentifikācijas

1. Jebkādu atbrīvojumu no nodokļiem, valsts nodevām, notariālo darbību vai reģistrācijas maksas vai to samazinājumu, kas paredzēts kādas dalībvalsts tiesību aktos attiecībā uz apliecībām vai dokumentiem, kuri jāuzrāda šīs valsts tiesību aktu nolūkā, attiecinā arī uz līdzīgiem dokumentiem, kuri jāuzrāda citas dalībvalsts tiesību aktu nolūkā vai šīs regulas nolūkā.

2. Jebkādas deklarācijas, dokumentus un sertifikātus, kas jāuzrāda šīs regulas nolūkā, no autentifikācijas atbrīvo diplomātiskās vai konsulārās iestādes.

86. pants

Prasības pieteikumi, deklarācijas vai sūdzības, kas iesniegtas tādas dalībvalsts iestādē, institūcijā vai tiesā, kura nav kompetentā valsts

Jebkāds prasības pieteikums, deklarācija vai sūdzība, kas atbilstīgi kādas dalībvalsts tiesību aktiem būtu noteiktajā termiņā jāiesniedz šīs valsts iestādē, institūcijā vai tiesā, tiek akceptēts, ja šāds dokuments šajā pašā termiņā ir iesniegts atbilstīgā citas dalībvalsts iestādē, institūcijā vai tiesā. Šādā gadījumā tā iestāde, institūcija vai tiesa, kas saņēmusi prasības pieteikumu, deklarāciju vai sūdzību, nekavējoties nosūta to pirmās valsts kompetentajai iestādei, institūcijai vai tiesai vai nu tieši, vai ar attiecīgās dalībvalsts kompetentu iestāžu starpniecību. Dienu, kurā šādi prasības pieteikumi, deklarācijas vai sūdzības tiek iesniegtas otrās valsts iestādē, institūcijā vai tiesā, uzskata par to iesniegšanas dienu kompetentajā iestādē, institūcijā vai tiesā.

87. pants

Medicīniskās apskates

1. Medicīniskās apskates, kas paredzētas kādas dalībvalsts tiesību aktos, pēc kompetentās institūcijas pieprasījuma otrā dalībvalstī var veikt tās personas uzturēšanās vietas vai dzīvesvietas institūcijā, kurai ir tiesības uz pabalstiem, saskaņā ar 97. pantā minētajā īstenošanas regulā izklāstītajiem nosacījumiem vai, ja tādu nav, saskaņā ar tādiem nosacījumiem, par ko savstarpēji vienojušās attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes.

2. Medicīniskās apskates, kas veiktas saskaņā ar 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, uzskata par tādām, kas veiktas kompetentajā valstī.

88. pants

Tādu naudas summu pārvedumi no vienas dalībvalsts uz citu, kas maksājamas saskaņā ar šo regulu

Ievērojot Līguma 106. pantu, naudas pārvedumus, kas jāveic saskaņā ar šo regulu, veic saskaņā ar piemērojamiem nolīgumiem starp attiecīgajām dalībvalstīm, kuri ir spēkā pārveduma laikā. Ja starp divām dalībvalstīm nepastāv šādi nolīgumi, minēto valstu

kompetentās iestādes vai tās iestādes, kas ir atbildīgas par starptautiskajiem maksājumiem, savstarpēji vienojoties, nosaka vajadzīgos pasākumus šādu pārvedumu veikšanai.

89. pants

Īpaša kārtība konkrētu tiesību aktu īstenošanai

Šīs regulas V pielikumā izklāstīta īpaša kārtība, lai īstenotu atsevišķu dalībvalstu tiesību aktus.

90. pants

Pabalsti mājokļa uzturēšanai un ģimenes pabalsti, kas ieviesti pēc tam, kad stājusies spēkā šī regula

Pabalstus mājokļa uzturēšanai un, Luksemburgas gadījumā, ģimenes pabalstus, kas pēc tam, kad stājusies spēkā šī regula, ieviesti demogrāfisku apsvērumu dēļ, nepiešķir personām, kas dzīvo tādā dalībvalstī, kura nav kompetentā dalībvalsts.

91. pants

Iemaksas, kas jāveic tādiem darba devējiem vai uzņēmumiem, kuri nav reģistrēti kompetentajā valstī

Darba devējam nav pienākuma veikt palielinātas iemaksas tāpēc, ka viņa uzņēmējdarbības vieta vai juridiskā adrese, vai viņa uzņēmuma uzņēmējdarbības vieta ir tādā dalībvalstī, kas nav kompetentā valsts.

94. pants

Dažādi noteikumi

1. Saskaņā ar šo regulu nevar iegūt tiesības attiecībā uz laikposmu, kas bijis pirms tās stāšanās spēkā.

92. pants

Iemaksu iekasēšana

1. Iemaksas, kas veicamas par labu kādas dalībvalsts institūcijai, var iekasēt citā dalībvalstī saskaņā ar tādu administratīvo kārtību un ar tādām garantijām un privilēģijām, kas piemērojamas iemaksām, kuras veicamas par labu atbilstīgai pēdējās šē minētās valsts institūcijai.

2. Šā panta 1. punkta īstenošanas kārtību, ciktāl nepieciešams, reglamentē ar 97. pantā minēto īstenošanas regulu vai ar nolīgumiem, kas noslēgti starp dalībvalstīm. Šāda īstenošanas kārtība var ietvert arī kārtību maksājumu piespiedu iekasēšanai.

93. pants

Par pabalstiem atbildīgo institūciju tiesības attiecībā pret atbildīgām trešām personām

1. Ja kāda persona saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem saņem pabalstus attiecībā uz kaitējumu, ko radījusi citā valstī gūta trauma, jebkuras tās institūcijas tiesības, kas ir atbildīga par pabalstiem, attiecībā pret tādu trešo personu, kurai ir jāsamaksā par ievainojumu, reglamentē šādi noteikumi:

- ja šī par pabalstiem atbildīgā institūcija saskaņā ar tiesību aktiem, ko tā piemēro, pārņem tiesības, kādas ir saņēmējam pret trešo personu, šādu tiesību pārņemšanu atzīst visas dalībvalstis;
- ja minētajai institūcijai pastāv tieša veida tiesības pret trešo personu, šādas tiesības atzīst visas dalībvalstis.

2. Ja kāda persona saskaņā ar vienas valsts tiesību aktiem saņem pabalstus attiecībā uz kaitējumu, ko radījusi citā valstī gūta trauma, minētos tiesību aktus, kas nosaka to, kādos gadījumos ir izslēdzama darba devēju vai viņu darbinieku civiltiesiskā atbildība, piemēro attiecībā uz minēto personu vai uz to institūciju, kas ir atbildīga par pabalstiem.

Šā panta 1. punktu piemēro arī visām par pabalstu atbildīgo institūciju tiesībām attiecībā pret darba devēju vai viņa darbiniekiem gadījumos, kad netiek izslēgta viņu atbildība.

VII SADAĻA

PAGaidu un NOBEIGUMA NOTEIKUMI

94. pants

Dažādi noteikumi

2. Visus apdrošināšanas laikposmus un, attiecīgā gadījumā, visus nodarbinātības vai dzīvesvietas laikposmus, kas pabeigti saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem pirms šīs regulas spēkā stāšanās dienas, ņem vērā, lai noteiktu tiesības uz pabalstiem saskaņā ar šo regulu.

3. Ja vien šā panta 1. punktā nav noteikts citādi, saskaņā ar šo regulu tomēr iegūst arī tiesības, kuras attiecas uz tāda veida risku, kas iestāties pirms šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

4. Jebkādu pabalstu, kas nav piešķirts vai ir apturēts attiecīgās personas pilsonības vai dzīvesvietas apsvērumu dēļ, var pēc attiecīgās personas pieteikuma piešķirt vai atjaunot ar darbības laiku, sākot no šīs regulas stāšanās spēkā, ar noteikumu, ka iepriekš noteiktās tiesības nav kļuvušas par pamatu vienreizējas kopsomas maksājumam.

5. Tādas personas tiesības, kurai pensija piešķirta pirms šīs regulas stāšanās spēkā, var pēc attiecīgās personas pieteikuma pārskatīt, ievērojot šo regulu. Šis noteikums attiecas arī uz pārējiem 78. pantā minētajiem pabalstiem.

6. Ja divu gadu laikā kopš šīs regulas spēkā stāšanās dienas ir iesniegts šā panta 4. vai 5. punktā minēts pieteikums, tad tiesības, ko iegūst saskaņā ar šo regulu, ir spēkā no šīs dienas, un uz ieinteresēto personu nevar attiecināt nevienas dalībvalsts tiesību aktus par tiesību zaudēšanu vai tiesību izbeigšanos noilguma dēļ.

7. Ja kāds šā panta 4. vai 5. punktā minētais pieteikums ir iesniegts pēc tam, kad beidzies divu gadu termiņš pēc šīs regulas stāšanās spēkā, tiesības, kas nav tikušas zaudētas un ko neliedz ierobežojumi, ir spēkā no pieteikuma iesniegšanas dienas, izņemot gadījumus, kad ir piemērojami personai izdevīgāki dalībvalsts tiesību akti.

8. Sklerogēnās pneimokoniozes gadījumos 57. panta 3. punkta c) apakšpunkts attiecas uz naudas pabalstiem par arodslimību, kuru izmaksas nevarēja sadalīt šo institūciju starpā pirms šīs regulas spēkā stāšanās dienas, ja nebija nolīguma starp attiecīgajām institūcijām.

9. Īstenojot 73. panta 2. punktu, nevar sašaurināt nekādas tiesības, kas pastāvēja šīs regulas spēkā stāšanās dienā. Attiecībā uz personām, kas tobrīd saņem sev izdevīgākus pabalstus uz divpusējo nolīgumu pamata, kādi noslēgti ar Franciju, šie nolīgumi paliek spēkā attiecībā uz šādām personām, ciktāl uz tām attiecas Francijas tiesību akti. Neņem vērā pārtraukumus, kas ilgst mazāk nekā vienu mēnesi, nedz arī laikposmus, kad tiek saņemti bezdarbnieka vai slimības pabalsti. Šo noteikumu īstenošanas kārtību nosaka ar 97. pantā minēto īstenošanas regulu.

95. pants

Šīs regulas pielikumi

Šīs regulas pielikumus var grozīt ar regulu, ko Padome pieņemusi pēc Komisijas ierosinājuma, pēc vienas vai vairāku attiecīgo dalībvalstu pieprasījuma un pēc tam, kad saņemts Administratīvās komisijas atzinums.

96. pants

Paziņojumi saistībā ar konkrētiem pantiem

1. Šīs regulas 1. panta j) punktā, 5. pantā un 8. panta 2. punktā minētos paziņojumus adresē Eiropas Kopienų Padomes priekšsēdētājam. Tajos jābūt norādītai dienai, kad stājas spēkā attiecīgie likumi un sistēmas, vai — 1. panta j) punktā minēto paziņojumu gadījumā — dienai, no kura šo regulu piemēro dalībvalstu deklarācijās minētajām sistēmām.

2. Paziņojumus, kas saņemti saskaņā ar šā panta 1. punktu, publicē *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī*.

97. pants

Īstenošanas regula

Šīs regulas īstenošanas kārtību nosaka turpmāk pieņemama regula.

98. pants

Ģimenes pabalstu izmaksas problēmas atkārtota izskatīšana

Padome pēc Komisijas ierosinājuma līdz 1973. gada 1. janvārim atkārtoti izskata visu problēmu attiecībā uz ģimenes pabalstu izmaksāšanu ģimenes locekļiem, kam kompetentajā valstī nav viņu dzīvesvieta, lai rastu vienotu risinājumu visām dalībvalstīm.

99. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā septītā mēneša pirmajā dienā pēc 97. pantā minētās īstenošanas regulas publikācijas *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī*.

Ar šīm divām regulām atceļ šādas regulas:

— Padomes 1963. gada 2. aprīļa Regulu Nr. 36/63/EEK par pārrobežu darba ņēmēju sociālo nodrošinājumu ⁽²⁾.

— Padomes Regulu Nr. 3 par migrējošo darba ņēmēju sociālo nodrošinājumu,

— Padomes Regulu Nr. 4, ar ko nosaka īstenošanas kārtību un papildu noteikumus attiecībā uz Regulu Nr. 3 ⁽¹⁾,

Tomēr 82. un 83. pants par Konsultatīvās komitejas sastāvu stājas spēkā 97. pantā minētās īstenošanas regulas publicēšanas dienā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Luksemburgā, 1971. gada 14. jūnijā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

M. COINTAT

⁽¹⁾ OV 30, 16.12.1958., 597./58. lpp.

⁽²⁾ OV 62, 20.4.1963., 1314./63. lpp.

I PIELIKUMS

(Regulas 1. panta u) punkts)

Īpašie bērnu piedzimšanas pabalsti, kas neietilpst regulas darbības jomā saskaņā ar 1. panta u) punktu

A BEĻĢIJA

Bērna piedzimšanas pabalsti

B VĀCIJA

Nav

C FRANCIJA

a) Pirmsdzemdību pabalsti

b) Maternitātes pabalsti saskaņā ar sociālā nodrošinājuma kodeksu (*code de la sécurité sociale*)

D ITĀLIJA

Nav

E LUKSEMBURGA

Bērna piedzimšanas pabalsti

F NĪDERLANDE

Nav

II PIELIKUMS

(Regulas 7. panta 2. punkta c) apakšpunkts un 3. panta 3. punkts)

Sociālā nodrošinājuma konvenciju noteikumi, kas turpina būt piemērojami neatkarīgi no regulas 6. panta — Sociālā nodrošinājuma konvenciju noteikumi, kas neattiecas uz personām, uz kurām attiecas šī regula

VISPĀRĪGAS PIEZĪMES

1. Ciktāl šis pielikums paredz atsauci uz citu konvenciju pantiem, atsauci tiek nomainīta ar atsaucēm uz šīs regulas atbilstīgiem pantiem, ja vien attiecīgo konvenciju panti paši nav ietverti šajā pielikumā.
2. Izbeigšanas klauzulu, kas paredzēta sociālā nodrošinājuma konvencijā, kuras daži panti ietilpst šajā pielikumā, turpina piemērot attiecībā uz šiem noteikumiem.

A

Sociālā nodrošinājuma konvenciju noteikumi, kas turpina būt piemērojami neatkarīgi no regulas 6. panta

(Regulas 7. panta 2. punkta c) apakšpunkts)

1. BEĻĢIJA — VĀCIJA
 - a) 3. un 4. pants 1957. gada 7. decembra Noslēguma protokolā tā paša datuma Vispārējai konvencijai, tādā redakcijā, kādā tie izklāstīti 1960. gada 10. novembra Papildprotokolā;
 - b) 1957. gada 7. decembra Papildu nolīgums Nr. 3 pie tā paša datuma Vispārējai konvencijai, tādā redakcijā, kā izklāstīts 1960. gada 10. novembra Papildprotokolā (tādu pensiju izmaksāšana, kas maksājamas attiecībā uz laikposmu pirms Vispārējās konvencijas stāšanās spēkā).
2. BEĻĢIJA — FRANCIJA
 - a) 13., 16. un 23. pants 1948. gada 17. janvāra Papildu nolīgumā tā paša datuma Vispārējai konvencijai (raktuvju un līdzīgu uzņēmumu strādnieki);
 - b) 1953. gada 27. februāra Sarakste (1948. gada 17. janvāra Vispārējās konvencijas 4. panta 2. punkta piemērošana);
 - c) 1953. gada 29. jūlija Sarakste attiecībā uz vienreizējiem pabalstiem vecākiem darbiniekiem.
3. BEĻĢIJA — ITĀLIJA
1948. gada 30. aprīļa Konvencijas 29. pants.
4. BEĻĢIJA — LUKSEMBURGA
3., 4., 5., 6. un 7. pants 1959. gada 16. novembra Konvencijā, tādā redakcijā, kā izklāstīts 1964. gada 12. februāra Konvencijā (pārrobežu darba ņēmēji).
5. BEĻĢIJA — NĪDERLANDE
Nav.
6. VĀCIJA — FRANCIJA
 - a) 11. panta 1. punkts, 16. panta otrā daļa un 19. pants 1950. gada 10. jūlija Vispārējā konvencijā;
 - b) 9. pants 1950. gada 10. jūlija Papildu nolīgumā tā paša datuma Vispārējai konvencijai (raktuvju un līdzīgu uzņēmumu strādnieki);
 - c) 1950. gada 10. jūlija Papildu nolīgums Nr. 4 tā paša datuma Vispārējai konvencijai, tādā redakcijā, kā izklāstīts 1955. gada 18. jūnija pievienotajā iedaļā Nr. 2;
 - d) I un III sadaļa 1955. gada 18. jūnija pievienotajā iedaļā Nr. 2;
 - e) 6., 7. un 8. punkts 1950. gada 10. jūlija Vispārējā protokolā pie tā paša datuma Vispārējās konvencijas;
 - f) II, III un IV sadaļa 1963. gada 20. decembra Nolīgumā (sociālais nodrošinājums Zāras apgabalā).
7. VĀCIJA — ITĀLIJA
 - a) 1953. gada 5. maija Konvencijas (sociālais nodrošinājums) 3. panta 2. punkts, 23. panta 2. punkts, 26. pants un 36. panta 3. punkts;
 - b) 1953. gada 12. maija Papildu nolīgums 1953. gada 5. maija Konvencijai (tādu pensiju izmaksa, kas maksājamas attiecībā uz laikposmu pirms šīs konvencijas stāšanās spēkā).
8. VĀCIJA — LUKSEMBURGA
4., 5., 6. un 7. pants 1959. gada 11. jūlija Līguma (domstarpību nokārtošana starp Vāciju un Luksemburgu) un 11. panta 2. punkta b) apakšpunkts 1960. gada 14. jūlija Konvencijā (slimības un maternitātes pabalsti personām, kas izvēlējušās tās valsts tiesību aktu piemērošanu, no kurienes ieradušās).

9. VĀCIJA — NĪDRLANDE
 - a) 1951. gada 29. marta Konvencijas 3. panta 2. punkts;
 - b) 2. un 3. pants 1956. gada 21. decembra Papildu nolīgumā Nr. 4 1951. gada 29. marta Konvencijai (tādu tiesību nokārtošana, ko laikposmā no 1940. gada 13. maija līdz 1945. gada 1. septembrim ieguva Nīderlandes strādnieki saskaņā ar Vācijas sociālā nodrošinājuma sistēmu).
10. FRANCIJA — ITĀLIJA
 - a) 1948. gada 31. marta Vispārējās konvencijas 20. un 24. pants;
 - b) 1956. gada 3. marta Sarakste (slimības pabalsti sezonas strādniekiem, kas strādā lauksaimniecībā).
11. FRANCIJA — LUKSEMBURGA

11. un 14. pants 1949. gada 12. novembra Papildu nolīgumā tā paša datuma Vispārējai konvencijai (raktuvju un līdzīgu uzņēmumu strādnieki).
12. FRANCIJA — NĪDERLANDE

11. pants 1954. gada 1. jūnija Papildu nolīgumā 1950. gada 7. janvāra Vispārējai konvencijai (raktuvju un līdzīgu uzņēmumu strādnieki).
13. ITĀLIJA — LUKSEMBURGA

1951. gada 29. maija Vispārējās konvencijas 18. panta 2. punkts un 24. pants.
14. ITĀLIJA — NĪDERLANDE

1952. gada 28. oktobra Vispārējās konvencijas 21. panta 2. punkts.
15. LUKSEMBURGA — NĪDERLANDE

Nav.

B

Noteikumi attiecībā uz konvencijām, kas neattiecas uz tām visām personām, uz kurām attiecas šī regula

(Regulas 3. panta 3. punkts)

1. BEĻĢIJA — VĀCIJA
 - a) 3. un 4. pants 1957. gada 7. decembra Noslēguma protokolā tā paša datuma Vispārējai konvencijai, tādā redakcijā, kā tie izklāstīti 1960. gada 10. novembra Papildprotokolā;
 - b) 1957. gada 7. decembra Papildu nolīgums Nr. 3 tā paša datuma Vispārējai konvencijai, tādā redakcijā, kā izklāstīts 1960. gada 10. novembra Papildprotokolā (tādu pensiju izmaksāšana, kas maksājamas attiecībā uz laikposmu pirms Vispārējās konvencijas stāšanās spēkā).
2. BEĻĢIJA — FRANCIJA
 - a) 1953. gada 29. jūlija Sarakste attiecībā uz vienreizējiem pabalstiem vecākiem darbiniekiem;
 - b) 23. pants 1948. gada 17. janvāra Papildu nolīgumā tā paša datuma Vispārējai konvencijai (raktuvju un līdzīgu uzņēmumu strādnieki);
 - c) 1953. gada 27. februāra Sarakste (1948. gada 17. janvāra Vispārējās konvencijas 4. panta 2. punkta piemērošana).

3. BEĻĢIJA — ITĀLIJA
Nav.
 4. BEĻĢIJA — LUKSEMBURGA
Nav.
 5. BEĻĢIJA — NĪDERLANDE
Nav.
 6. VĀCIJA — FRANCIJA
 - a) 1950. gada 10. jūlija Vispārējās konvencijas 16. panta 2. punkts un 19. pants;
 - b) 1950. gada 10. jūlija Papildu nolīgums Nr. 4 tā paša datuma Vispārējai konvencijai, tādā redakcijā, kā izklāstīts 1955. gada 18. jūnija pievienotajā iedaļā Nr. 2;
 - c) 1955. gada 18. jūnija pievienotās iedaļas Nr. 2 I un III sadaļa;
 - d) 6., 7. un 8. punkts 1950. gada 10. jūlija Vispārējā protokolā pie tā paša datuma Vispārējās konvencijas;
 - e) II, III un IV sadaļa 1963. gada 20. decembra Nolīgumā (sociālais nodrošinājums Zāras apgabalā).
 7. VĀCIJA — ITĀLIJA
 - a) 3. panta 2. punkts un 26. pants 1953. gada 5. maija Konvencijā (sociālais nodrošinājums);
 - b) 1953. gada 12. maija Papildu nolīgums 1953. gada 5. maija Konvencijai (tādu pensiju izmaksa, kas maksājamas attiecībā uz laikposmu pirms Konvencijas stāšanās spēkā).
 8. VĀCIJA VĀCIJA — LUKSEMBURGA
4., 5., 6. un 7. pants 1959. gada 11. jūnija Līgumā (domstarpību nokārtošana starp Vāciju un Luksemburgu).
 9. VĀCIJA — NĪDERLANDE
 - a) 1951. gada 29. marta Konvencijas 3. panta 2. punkts;
 - b) 2. un 3. pants 1956. gada 21. decembra Papildu nolīgumā Nr. 4 1951. gada 29. marta Konvencijai (tādu tiesību nokārtošana, ko laikposmā no 1940. gada 13. maija līdz 1945. gada 1. septembrim ieguva Nīderlandes strādnieki saskaņā ar Vācijas sociālā nodrošinājuma sistēmu).
 10. FRANCIJA VĀCIJA — ITĀLIJA
 - a) 1948. gada 31. marta Vispārējās konvencijas 20. un 24. pants;
 - b) 1956. gada 3. marta Sarakste (slimības pabalsti sezonas strādniekiem, kas strādā lauksaimniecībā).
 11. FRANCIJA — LUKSEMBURGA
Nav.
 12. FRANCIJA — NĪDERLANDE
Nav.
 13. ITĀLIJA — LUKSEMBURGA
Nav.
 14. ITĀLIJA — NĪDERLANDE
Nav.
 15. LUKSEMBURGA — NĪDERLANDE
Nav.
-

III PIELIKUMS

(Regulas 37. panta 2. punkts)

Regulas 37. panta 1. punktā minētie tiesību akti, saskaņā ar kuriem invaliditātes pabalstu summa ir atkarīga no apdrošināšanas laikposmu ilguma

A BEĻĢIJA

Tiesību akti, kas attiecas uz vispārējās invaliditātes sistēmu, īpašo raktuvju strādniekiem paredzēto invaliditātes sistēmu un īpašo tirdzniecības flotes jūrniekiem paredzēto sistēmu.

B VĀCIJA

Nav.

C FRANCIJA

Visi tiesību akti attiecībā uz invaliditātes apdrošināšanu, izņemot tādus tiesību aktus, kas attiecas uz raktuvju strādniekiem paredzētas sociālā nodrošinājuma sistēmas invaliditātes apdrošināšanu.

D ITĀLIJA

Nav.

E LUKSEMBURGA

Nav.

F NĪDERLANDE

1966. gada 18. februāra Likums par apdrošināšanu pret darba nespēju.

IV PIELIKUMS

(Regulas 40. panta 3. punkts)

Atbilstība starp dalībvalstu tiesību aktiem attiecībā uz invaliditātes pakāpes nosacījumiem

BEĻĢIJA

Dalībvalstis	Sistēmas, ko administrē dalībvalstu institūcijas, kuras pieņemušas lēmumu, ar ko atzīst invaliditātes pakāpi	Sistēmas, ko administrē Beļģijas institūcijas, kurām lēmums ir saistošs atbilstības gadījumā			
		Vispārējā sistēma	Raktuvju strādnieku sistēma		Jūrnieku sistēma
			Vispārējā invaliditāte	Darba invaliditāte	
FRANCIJA	1. Vispārējā sistēma:				
	— III grupa (nepārtraukta aprūpe)	} Atbilstība	} Atbilstība	} Atbilstība	} Atbilstība
	— II grupa				
	— I grupa				
	2. Lauksaimnieku sistēma:				
	— pilnīga, vispārēja invaliditāte	} Atbilstība	} Atbilstība	} Atbilstība	} Atbilstība
	— vispārēja invaliditāte divu trešdaļu apmērā				
	— pastāvīga aprūpe				
	3. Raktuvju strādnieku sistēma:				
	— daļēja vispārējā invaliditāte	} Atbilstība	} Atbilstība	} Atbilstība	} Atbilstība
	— pastāvīga aprūpe				
	— darba invaliditāte				
ITĀLIJA	4. Jūrnieku sistēma:				
	— vispārējā invaliditāte	} Atbilstība	} Atbilstība	} Atbilstība	} Atbilstība
	— pastāvīga aprūpe				
	— darba invaliditāte				
LUKSEMBURGA	1. Vispārējā sistēma:				
	— invaliditāte — strādnieki	} Atbilstība	} Atbilstība	} Atbilstība	} Atbilstība
	— invaliditāte — kalpotāji				
	2. Jūrnieku sistēma:				
	— nederīgums jūrniecības darbiem	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības
LUKSEMBURGA	Darbinieku invaliditāte				
	— fiziska darba strādnieki	} Atbilstība	} Atbilstība	} Atbilstība	} Atbilstība
	— kalpotāji				

FRANCĪJA

Dalībvalstis	Sistēmas, ko administrē Francijas institūcijas, kurām lēmums ir saistošs atbilstības gadījumā	Sistēmas, ko administrē Francijas institūcijas, kurām lēmums ir saistošs atbilstības gadījumā											
		Vispārējā sistēma			Lauksaimnieku sistēma			Rakuvju strādnieku sistēma			Jūrnieku sistēma		
		1 grupa	II grupa	III grupa Pastāvīga aprūpe	2/3 invaliditāte	Pilnīga invaliditāte	Pastāvīga aprūpe	2/3 vispārējā invaliditāte	pastāvīga aprūpe	Darba invaliditāte	2/3 vispārējā invaliditāte	pilnīga darba invaliditāte	Pastāvīga aprūpe
BEĻĢIJA	Sistēmas, ko administrē institūcijas, kas pieņem lēmumu, ar kuru atzīst invaliditātes pakāpi												
	1. Vispārējā sistēma	Atbilstība	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Atbilstība	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Atbilstība	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības
	2. Rakuvju strādnieku sistēma:												
	— daļēja vispārējā invaliditāte	Atbilstība	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Atbilstība	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Atbilstība	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības
ITĀLIJA	— darba invaliditāte	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības
	3. Jūrnieku sistēma	Atbilstība (1)	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Atbilstība (1)	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Atbilstība (1)	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības
	1. Vispārējā sistēma:												
	— invaliditāte	Atbilstība	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Atbilstība	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Atbilstība	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības
LUKSEMBURGA	— fiziska darba strādnieki												
	— invaliditāte	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības
	— kalpotāji												
	2. Jūrnieku sistēma:	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības
	Invaliditāte	Atbilstība	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Atbilstība	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Atbilstība	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības
	— fiziska darba strādnieki												
	Invaliditāte	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības
	— kalpotāji												

(1) Ciktāl invaliditāte, ko atzinusi Beļģijas institūcija, ir vispārējā invaliditāte.

(2) Vienīgi tad, ja Beļģijas institūcija ir atzinusi, ka darbinieks ir nederīgs darbam šahā vai virszemē.

ITĀLIJA

Dalībvalstis	Sistēmas, ko administrē dalībvalstu institūcijas, kas pieņēmušas lēmumu, ar kuru atzīst invaliditātes pakāpi	Sistēmas, ko administrē Itālijas institūcijas, kurām lēmums ir saistošs atbilstības gadījumā		
		Vispārējā sistēma		Jūrnieku nederīgums jūrniecības darbiem
		fiziska darba strādnieki	kalpotāji	
BEĻĢIJA	1. Vispārējā sistēma	Atbilstība	Atbilstība	Nav atbilstības
	2. Raktuvju strādnieku sistēma: — daļēja vispārējā invaliditāte — darba invaliditāte	Atbilstība Nav atbilstības	Atbilstība Nav atbilstības	Nav atbilstības Nav atbilstības
	3. Jūrnieku sistēma: — nederīgums jūrniecības darbiem	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības
FRANCĪJA	1. Vispārējā sistēma: — III grupa (pastāvīga aprūpe) — II grupa — I grupa	} Atbilstība	} Atbilstība	} Nav atbilstības
	2. Lauksaimnieku sistēma: — pilnīga vispārējā invaliditāte — daļēja vispārējā invaliditāte — pastāvīga aprūpe	} Atbilstība	} Atbilstība	} Nav atbilstības
	3. Raktuvju strādnieku sistēma: — daļēja vispārējā invaliditāte — pastāvīga aprūpe — darba invaliditāte	} Atbilstība Nav atbilstības	} Atbilstība Nav atbilstības	} Nav atbilstības Nav atbilstības
	4. Jūrnieku sistēma: — daļēja vispārējā invaliditāte — pastāvīga aprūpe — darba invaliditāte	} Nav atbilstības	} Nav atbilstības	} Nav atbilstības
LUKSEMBURGA	Invaliditāte — fiziska darba strādnieki	Atbilstība	Atbilstība	Nav atbilstības
	Invaliditāte — kalpotāji	Nav atbilstības	Nav atbilstības	Nav atbilstības

LUKSEMBURGA

Dalībvalstis	Sistēmas, ko administrē dalībvalstu institūcijas, kuras pieņēmušas lēmumu, ar ko atzīst invaliditātes pakāpi	Sistēmas, ko administrē Beļģijas institūcijas, kurām lēmums ir saistošs atbilstības gadījumā	
		Strādnieku invaliditāte — fiziska darba strādnieki	Invaliditāte — kalpotāji
BEĻĢIJA	1. Vispārējā sistēma	Atbilstība	Atbilstība
	2. Raktuvju strādnieku sistēma:		
	— daļēja vispārējā invaliditāte	Atbilstība	Atbilstība
	— darba invaliditāte	Nav atbilstības	Nav atbilstības
	3. Jūrnieku sistēma	Atbilstība ⁽¹⁾	Atbilstība
FRANCIJA	1. Vispārējā sistēma:		
	— III grupa (pastāvīga aprūpe)	}	}
	— II grupa		
	— I grupa		
	2. Lauksaimnieku sistēma		
	— pilnīga vispārējā invaliditāte	}	}
	— 2/3 vispārējā invaliditāte		
	— pastāvīga aprūpe		
	3. Raktuvju strādnieku sistēma:		
	— 2/3 vispārēja invaliditāte	}	}
	— pastāvīga aprūpe		
	— darba invaliditāte		
ITĀLIJA	4. Jūrnieku sistēma:		
	— daļēja vispārējā invaliditāte	}	}
	— pastāvīga aprūpe		
	— darba invaliditāte		
	1. Vispārējā sistēma:		
	— invaliditāte — fiziska darba strādnieki	Atbilstība	Atbilstība
	— invaliditāte — kalpotāji	Nav atbilstības	
	2. Jūrnieku sistēma:		
	— nederīgums jūrniecības darbiem		

⁽¹⁾ Ciktāl Beļģijas institūcijas atzītā invaliditāte ir vispārējā invaliditāte.

V PIELIKUMS

(Regulas 89. pants)

Īpaša kārtība, kādā piemērojami noteiktu dalībvalstu tiesību akti

A BEĻĢIJA

1. Regulas 1. panta a) punkta i) apakšpunktu nepiemēro pašnodarbinātām personām un citām personām, kas saņem medicīnisko aprūpi saskaņā ar 1963. gada 9. augusta Likumu par obligātās invaliditātes un slimības apdrošināšanas sistēmas izveidi, ja vien viņi nesaņem tādu pašu aizsardzību attiecībā uz šādu aprūpi kā algoti darbinieki.
2. Beļģijas kompetentās institūcijas, piemērojot šīs regulas III sadaļas 7. un 8. nodaļu, pieņem, ka bērns uzaudzis tajā dalībvalstī, kurā viņš dzīvo.
3. Regulas 46. panta 2. punkta vajadzībām vecuma apdrošināšanas laikposmus, kas pabeigti saskaņā ar Beļģijas tiesību aktiem pirms 1945. gada 1. janvāra, arī uzskata par tādiem apdrošināšanas laikposmiem, kas pabeigti saskaņā ar Beļģijas tiesību aktiem attiecībā uz vispārējās invaliditātes sistēmu un jūrniekiem paredzētu sistēmu.

B VĀCIJA

1. a) Tādos gadījumos, kad vēl nav paredzēti noteikumi saskaņā ar Vācijas tiesību aktiem par nelaimes gadījumu apdrošināšanu, Vācijas institūcijas arī nodrošina kompensāciju saskaņā ar šiem tiesību aktiem attiecībā uz nelaimes gadījumiem darbā (un arodslimībām), kas notikuši Elzasā un Lotringā laikā pirms 1919. gada 1. janvāra, par kuru izmaksām Francijas institūcijas nav uzņēmušās atbildību saskaņā ar Tautu Savienības 1921. gada 21. jūnija lēmumu (Reichsgesetzblatt, p. 1289), gadījumā, kad attiecīgā persona vai viņu kā apgādnieku zaudējušie dzīvo kādā dalībvalstī.
- b) Regulas 10. pants neskar tos noteikumus, saskaņā ar kuriem nelaimes gadījumi (un arodslimības), kas notiek ārpus Vācijas Federatīvās Republikas, un laikposmi, kas pabeigti ārpus šīs valsts, nav par pamatu pabalstu maksāšanai, vai ir par pamatu pabalstu maksāšanai vienīgi ar konkrētiem nosacījumiem, ja personas, kam uz tiem ir tiesības, dzīvo ārpus Vācijas Federatīvās Republikas.
2. a) Lai noteiktu, vai būtu jāņem vērā tie laikposmi, ko Vācijas tiesību akti uzskata par pārtrauktiem (*Ausfallzeiten*) vai papildu (*Zurechnungszeiten*) laikposmiem, obligātās iemaksas, kas veiktas saskaņā ar citas dalībvalsts tiesību aktiem, un apdrošināšanu saskaņā ar kādu citu dalībvalsts pensiju apdrošināšanas sistēmu uzskata par obligātajiem maksājumiem, kas veikti saskaņā ar Vācijas tiesību aktiem, un par apdrošināšanu saskaņā ar Vācijas pensiju apdrošināšanas sistēmu.

Aprēķinot kalendāra mēnešu skaitu, kas ir pagājuši starp dienu, kad persona iestājies apdrošināšanas sistēmā, un riska materializēšanos, ņem vērā tos laikposmus starp šīm divām dienām, kas ņemti vērā saskaņā ar kādas citas dalībvalsts tiesību aktiem, kā arī ņem vērā tos laikposmus, kuru laikā attiecīgā persona saņēmusi pensiju.

- b) Šā panta a) apakšpunkts neattiecas uz standarta pārtraukto laikposmu (*pauschale Ausfallzeit*). To nosaka vienīgi, pamatojoties uz tiem apdrošināšanas laikposmiem, kas ir pabeigti Vācijā.

- c) Turklāt tas, kā ņem vērā papildu laikposmus (*Zurechnungszeit*) saskaņā ar Vācijas tiesību aktiem attiecībā uz pensiju apdrošināšanu, ir atkarīgs no nosacījuma, ka pēdējā iemaksa, kas veikta saskaņā ar Vācijas tiesību aktiem, veikta raktuvju strādnieku pensiju apdrošināšanā.
 - d) Lai ņemtu vērā Vācijas aizstājošos laikposmus (*Ersatzzeiten*); ir spēkā tikai Vācijas tiesību akti.
 - e) Atkāpjoties no d) apakšpunkta, attiecībā uz personām, kas apdrošinātas Vācijas pensiju apdrošināšanas sistēmā un kas dzīvoja Vācijas teritorijās Nīderlandes administrācijas pakļautībā laikposmā no 1948. gada 1. janvāra līdz 1963. gada 31. jūlijam, ir spēkā šāds noteikums: lai ņemtu vērā Vācijas aizstājošos laikposmus (*Ersatzzeiten*) Vācijas sociālā nodrošinājuma likuma (RVO) 1251. panta 2. punkta nozīmē vai citu atbilstīgu pantu nozīmē, šajā laikposmā veiktās iemaksas Nīderlandes apdrošināšanas sistēmās uzskata par līdzvērtīgām tam, ka persona bijusi nodarbināta vai ir veikusi darbību, uz kuru attiecas obligātā apdrošināšana Vācijas tiesību aktu nozīmē.
3. Ja jautājums attiecas uz iemaksām, kas jāveic Vācijas slimokasē, tad regulas 26. panta 2. punktā minētos iemaksu maksājumus aptur līdz laikam, kad būs pieņemts lēmums attiecībā uz pensiju prasījumiem.
4. Lai noteiktu, vai bērns saņem bāreņa pensiju, tādu pabalstu saņemšanu, kas minēta 78. pantā, vai cita veida ģimenes pabalsta saņemšanu, kas piešķirts saskaņā ar Francijas tiesību aktiem nepilngadīgajiem bērniem, dzīvo Francijā, uzskata par bāreņa pensijas saņemšanu saskaņā ar Vācijas tiesību aktiem.
5. Ja šīs regulas piemērošana vai turpmāku sociālā nodrošinājuma regulu piemērošana ir saistīta ar ārkārtas izdevumiem noteiktām slimokasu institūcijām, šādus izdevumus var daļēji vai pilnībā kompensēt. Federālā reģionālo slimokasu asociācija, būdama pēc savām funkcijām sadarbības pārstāve (veselības apdrošināšanā), lemj par šādu kompensāciju, kopēji vienojoties ar pārējām Centrālo slimokasu asociācijām. Līdzekļus, kas vajadzīgi, lai veiktu šādas kompensācijas, nodrošina nodokļi, ko uzliek visām veselības apdrošināšanas institūcijām proporcionāli dalībnieku vidējam skaitam iepriekšējā gadā, iekļaujot arī pensionējušās personas.
6. Ja tā institūcija, kas atbild par ģimenes pabalstu piešķiršanu saskaņā ar šīs regulas III sadaļas 7. nodaļu, ir kāda Vācijas institūcija, tad persona, kas ir obligāti apdrošināta pret bezdarba risku, vai persona, kas šādas apdrošināšanas dēļ iegūst naudas pabalstus saskaņā ar veselības apdrošināšanu vai līdzvērtīgus pabalstus, ir uzskatāma par darba ņēmēju (Regulas 1. panta a) punkts).

C FRANCĪJA

- 1. a) Vienreizējus pabalstus vecākiem darbiniekiem piešķir saskaņā ar nosacījumiem, kas par labu Francijas darba ņēmējiem paredzēti Francijas tiesību aktos, visiem darba ņēmējiem, kuri ir citu dalībvalstu pilsoņi un kuri tajā laikā, kad iesniegta viņu prasība, dzīvoja Francijā.
- b) Tas pats attiecas uz bēgļiem un bezvalstniekiem.
- c) Šī regula neskar Francijas tiesību aktus, saskaņā ar kuriem attiecībā uz tiesību iegūšanu uz vienreizējiem pabalstiem vecākiem darbiniekiem ņem vērā vienīgi tādos darbinieku darba laikposmus vai tiem

pielīdzinātus laikposmus, kas pabeigti Eiropas departamentos un Francijas Republikas Aizjūras departamentos (Gvadelupā, Gviānā, Martinikā un Reinjonā).

2. Īpašo vienreizējo pabalstu un uzkrājošo apdrošināšanu, ko speciālie tiesību akti paredz raktuvju strādnieku sociālajam nodrošinājumam, nodrošina vienīgi strādniekiem, kas nodarbināti Francijas raktuvēs.
3. Citu dalībvalstu pilsoņiem 1965. gada 10. jūlija Likums Nr. 65-655, ar ko tādiem Francijas pilsoņiem, kuri veic vai kuri ir veikuši profesionālu darbību vai arodu ārzemēs, piešķir tiesības iestāties brīvprātīgajā vecuma apdrošināšanas sistēmā, piemērojams saskaņā ar šādiem nosacījumiem:
 - brīvās profesijas vai aroda darbība, kas ir par pamatu brīvprātīgajai apdrošināšanai Francijas sistēmā, nedrīkst tikt veikta vai būt veikta agrāk Francijā vai tādā dalībvalstī, kuras pilsonis šis cilvēks ir,
 - darba ņēmējam, iesniedzot prasību, jāuzrāda pierādījums vai nu par to, ka viņš ir dzīvojis Francijā vismaz desmit gadus pēc kārtas, vai par to, ka uz viņu tādu pašu laikposmu nepārtraukti attiekušies Francijas tiesību akti obligātā vai izvēles kārtā.
4. Regulas 73. panta 3. punkta nozīmē terminā “ģimenes pabalsti” iekļauti:
 - a) pirmsdzemdību pabalsti, kas paredzēti Sociālā nodrošinājuma kodeksa L 516. pantā;
 - b) ģimenes piemaksas, kas paredzētas Sociālā nodrošinājuma kodeksa L 524. un L 531. pantā,
 - c) kompensācijas pabalsts regulārajiem nodokļiem, kas paredzēts Sociālā nodrošinājuma kodeksa L 532. pantā.

Tomēr šos pabalstus var izmaksāt vienīgi tad, ja algu, ko saņem komandējuma laikā, apliek Francijā ar ienākuma nodokļiem;

 - d) vienots algas pabalsts, kas paredzēts Sociālā nodrošinājuma kodeksa L 533. pantā.

D ITĀLIJA

Nav.

E LUKSEMBURGA

Atkāpjoties no regulas 94. panta 2. punkta prasības, apdrošināšanas laikposmi vai tam pielīdzināti laikposmi, kas pabeigti līdz 1946. gada 1. janvārim saskaņā ar Luksemburgas tiesību aktiem attiecībā uz invaliditātes, vecuma pensijas vai pensijas nāves gadījumā apdrošināšanu, tiek ņemti vērā, lai piemērotu šos tiesību aktus tādā mērā, lai būtu saglabātas tiesības uz to iegūšanu līdz 1959. gada 1. janvārim vai atgūtas saskaņā vienīgi ar šiem tiesību aktiem, vai saskaņā ar divpusējām konvencijām, kas ir spēkā vai kas ir jānoslēdz. Gadījumos, uz kuriem attiecas vairākas divpusējas konvencijas, ņem vērā tos apdrošināšanas laikposmus vai tiem pielīdzinātus laikposmus, kas ir senāki.

F NĪDERLANDE

1. *Slimības apdrošināšana vecuma pensionāriem*
 - a) Personām, kas saņem vecuma pensijas saskaņā ar Nīderlandes tiesību aktiem, un personām, uz ko attiecas citas dalībvalsts tiesību akti, šīs regulas 27. un/vai 28. panta izpratnē ir tiesības uz pabalstiem natūrā, ja, attiecīgā gadījumā ievērojot 9. panta nosacījumus, šī persona atbilst prasītajiem nosacījumiem, lai tai būtu tiesības uz brīvprātīgo veciem cilvēkiem paredzēto slimības apdrošināšanu;

- b) brīvprātīgās slimības apdrošināšanas iemaksas veciem cilvēkiem attiecībā uz šādām personām, kuras dzīvo kādā citā dalībvalstī, veido pusi no vidējām izmaksām, ko maksā Nīderlandē par veca cilvēka un viņa ģimenes locekļu medicīnisko aprūpi.

2. *Nīderlandes tiesību aktu piemērošana attiecībā uz vispārējo vecuma apdrošināšanu*

- a) Tos apdrošināšanas laikposmus līdz 1957. gada 1. janvārim, kuru laikā kāds saņēmējs, kas neatbilda nosacījumiem, kuri viņam ļautu pielīdzināt šādus laikposmus apdrošināšanas laikposmiem dzīvoja Nīderlandē, būdams vecāks par 15 gadiem, vai kuru laikā viņš, dzīvodams kādā citā dalībvalstī, Nīderlandē bija darbinieks pie darba devēja, kura uzņēmējdarbības vieta atrodas šajā valstī, arī uzskata par tādiem apdrošināšanas laikposmiem, kas pabeigti, piemērojot Nīderlandes tiesību aktus vispārējai vecuma apdrošināšanai.
- b) Laikposmus, kas ņemami vērā saskaņā ar a) apakšpunktu, neņem vērā, ja tie sakrīt ar laikposmiem, kas ņemti vērā tādas pensijas aprēķināšanai, kura maksājama saskaņā ar kādas citas dalībvalsts tiesību aktiem attiecībā uz vecuma apdrošināšanu.
- c) Attiecībā uz precētu sievieti, kuras vīram ir tiesības uz pensiju saskaņā ar Nīderlandes tiesību aktiem par vispārējo vecuma apdrošināšanu, kā apdrošināšanas laikposmus ņem vērā arī laulību laikposmus pirms datuma, kad viņai palika sešdesmit pieci gadi, kuru laikā viņa dzīvoja vienā vai vairākās dalībvalstīs, ciktāl šie laikposmi sakrīt ar tiem apdrošināšanas laikposmiem, pabeidzis viņas vīrs saskaņā ar šiem tiesību aktiem, un ar tādiem laikposmiem, kas jāņem vērā, izpildot a) apakšpunkta prasības.
- d) Laikposmus, kas jāņem vērā saskaņā ar c) apakšpunktu, neņem vērā tad, ja tie sakrīt ar tādiem laikposmiem, kas ņemti vērā, lai aprēķinātu pensiju, kura maksājama attiecīgajām precētajām sievietēm saskaņā ar citas dalībvalsts vecuma apdrošināšanas tiesību aktiem, vai ar tādiem laikposmiem, kuru laikā viņa saņēmusi vecuma pensiju saskaņā ar šādiem tiesību aktiem.
- e) Attiecībā uz sievieti, kas bija precēta un uz kuras vīru attiecās Nīderlandes tiesību akti par vecuma apdrošināšanu, vai tiek uzskatīts, ka viņš ir pabeidzis apdrošināšanas laikposmus saskaņā ar a) apakšpunktu, analogiski piemēro divus iepriekšējos apakšpunktus.
- f) Laikposmus, kas minēti a) un c) apakšpunktā, ņem vērā vienīgi attiecībā uz vecuma pensijas aprēķināšanu, ja attiecīgā persona sešus gadus ir nodzīvojuši vienas vai vairākās dalībvalstīs pēc piecdesmit deviņu gadu vecuma sasniegšanas, un tik ilgam laikam, cik ilgi šī persona dzīvo vienā šādā dalībvalstī.

3. *Nīderlandes likumdošanas par atraitņu un bāreņu vispārējo apdrošināšanu piemērošana*

- a) Regulas 46. panta 2. punkta vajadzībām tādos laikposmus līdz 1959. gadam, kuros darbinieks dzīvoja Nīderlandē pēc piecpadsmit gadu vecuma sasniegšanas vai kuros viņš, dzīvodams kādā citā dalībvalstī, bija darbinieks Nīderlandē pie tāda darba devēja, kura uzņēmējdarbības vieta ir šajā valstī, arī uzskata par tādiem apdrošināšanas laikposmiem, kas pabeigti saskaņā ar Nīderlandes tiesību aktiem attiecībā uz vispārējo apdrošināšanu atraitnēm un bāreņiem.
- b) Laikposmus, kas jāņem vērā saskaņā ar a) apakšpunktu, neņem vērā tad, ja tie laika ziņā sakrīt ar tādiem apdrošināšanas laikposmiem, kas pabeigti saskaņā ar citas valsts tiesību aktiem attiecībā uz pārdzīvojušā laulātā pensijām.

4. *Nīderlandes tiesību aktu par apdrošināšanu pret darba nespēju piemērošana*

- a) Regulas 46. panta 2. punkta izpratnē laikposmus, kad maksāts bezdarbnieka pabalsts, un tam pielīdzinātos laikposmus, kas pabeigti saskaņā ar Nīderlandes tiesību aktiem laikā līdz 1967. gada 1. jūlijam, arī uzskata par tādiem laikposmiem, kuri pabeigti saskaņā ar Nīderlandes tiesību aktiem par apdrošināšanu pret darba nespēju;
 - b) laikposmus, kas ņemti vērā saskaņā ar a) apakšpunktu, uzskata par tādiem apdrošināšanas laikposmiem, kas pabeigti saskaņā ar tādiem tiesību aktiem, kuri minēti šīs regulas 37. panta 1. punktā.
-